

Pla general de seguretat de Catalunya

2022-2025

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior

Índex de continguts

01	Introducció	4
02	Missió, visió i principis	7
03	Catalunya en context	9
■ 3.1	Aspectes socioeconòmics	9
■ 3.2	Aspectes tecnològics	11
■ 3.3	Aspectes ambientals	12
■ 3.4	Delinqüència, percepció i cultura de la seguretat	13
■ 3.5	Les violències masclistes, racistes i LGBTI-fòbiques, un eix transversal	15
04	Diagnosi: riscos i amenaces	19
■ 4.1	Riscos socioeconòmics	19
■ 4.2	Riscos tecnològics i d'estructures	20
■ 4.3	Riscos ambientals i energètics	21
■ 4.4	Riscos delinqüencials o criminals	22
■ 4.5	Riscos democràtics	23
05	Metodologia	26
■ 5.1	Disseny i estructuració del Pla	26
■ 5.2	Diagnosi	27
■ 5.3	Elaboració d'accions	27
■ 5.4	Sistematització de programes	28
06	Avaluació del pla	30
■ 6.1	L'avaluació	30
■ 6.2	Tipus d'indicadors	32
07	Reptes i objectius	36
08	Programes d'actuació	41
ANNEX 1	Referències normatives	A1-1
ANNEX 2	Llista d'acrònims	A2-1
ANNEX 3	Guia per a l'elaboració de plans locals de seguretat	A3-1

01

Introducció

01

Introducció

La Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, defineix el Pla general de seguretat de Catalunya (en endavant, PGSC) com un instrument metodològic que ha de contribuir a l'eficàcia i la funcionalitat del sistema de seguretat català i preveu que inclogui les previsions generals de riscos, actuacions i mitjans en matèria de seguretat ciutadana, emergències, seguretat viària i altres que afectin la convivència ciutadana i la seguretat de les persones i els béns a Catalunya.

El Pla també ha d'establir les directrius i els criteris tècnics per a l'elaboració dels plans locals i regionals de seguretat, a fi i efecte d'aconseguir-ne la coordinació i la integració adequades. Aquesta guia, disponible com a annex 3 del present document, manté el contingut de la guia elaborada i aprovada l'any 2013. En aquest sentit, només s'han dut a terme les actualitzacions pertinents, especialment en allò relatiu a la normativa aplicable.

Així, el PGSC esdevé el marc de referència per al desenvolupament de les polítiques públiques de seguretat i recull una valoració dels principals riscos i amenaces a què estem exposats, com també els mitjans, recursos i accions previstos per als propers quatre anys, amb l'objectiu de garantir la seguretat de les persones, els béns i el medi ambient. A més, també fonamenta les bases per a una intervenció integrada, una coordinació òptima i una posició millor per anticipar-nos a les necessitats i reptes actuals i futurs.

D'ençà del darrer pla, els reptes en matèria de seguretat han evolucionat. Han aparegut nous riscos i amenaces, com són les epidèmies i pandèmies; d'altres han crescut, com els ciberatacs, les repercussions de l'escalfament global i el canvi climàtic, amb la generació de més fenòmens meteorològics extrems. També han tornat riscos i amenaces recurrents, com les crisis financeres, i no podem oblidar els més antics i persistents, com la violència, els processos de radicalització, el racisme, el masclisme, la xenofòbia, l'LGBTI-fòbia i altres formes de violència i discriminació. L'adaptació, la prevenció i la resposta a tots aquests riscos són prioritàries per a aquest Pla.

Un dels objectius estratègics que marca el Pla de Govern de la Generalitat per a la XIV legislatura és garantir un model de seguretat que vetlli pels drets i llibertats, especialment en situacions de màxima vulnerabilitat.

Per això, el PGSC es desenvolupa al voltant d'una visió integral de la seguretat entesa com la situació de benestar que permet que tota la ciutadania pugui gaudir dels seus drets i llibertats i exercir-los.

Una de les grans novetats del PGSC 2022-2025 és la incorporació del Cos d'Agents Rurals als cossos de seguretat del Departament d'Interior. Aquest canvi, que ha de servir per afermar el cos, permetrà consolidar la visió integral del sistema de seguretat pública català que inspira tot el document i la seva metodologia.

El PGSC té una periodicitat quadriennal, però s'emmarca dins d'un procés de reforç i consolidació de planificació de la seguretat integral, tal com estableix la Llei 4/2003 de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, i s'alinea amb els principis que han guiat els plans de seguretat anteriors. Al mateix temps, també és una eina adaptada als reptes del context actual, amb les dificultats i les oportunitats que ens presenta.

Aquest Pla s'ha elaborat prenent com a base les línies estratègiques que el Departament d'Interior ha definit durant les dècades passades. La metodologia d'elaboració del Pla està orientada a l'assoliment de 5 reptes, vinculats a aconseguir 25 objectius estratègics, a través de 10 programes d'actuació. Així mateix, s'ha treballat intensament amb totes les unitats del Departament i amb tots els cossos operatius en matèria de seguretat i emergències tenint en compte els objectius del Pla de Govern i els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030.

Aquest treball transversal, ja present en els plans de seguretat anteriors, exigeix un alt nivell de coordinació, tant en l'anàlisi i planificació de les accions, com en l'aplicació de les accions previstes. Una vegada elaborat el Pla, i d'acord amb el que preveu la llei esmentada prèviament, el Govern, a proposta del conseller d'Interior i amb el coneixement previ del Consell de Seguretat de Catalunya, ha aprovat el Pla i, posteriorment, s'ha presentat al Parlament de Catalunya.

Com en etapes anteriors, aquest nou Pla 2022-2025 ha de ser un referent estratègic de la intervenció pública en seguretat a Catalunya durant els propers quatre anys. La seva aplicació ha de suposar un nou avenç en l'aplicació d'un concepte de seguretat integral i alinear les actuacions i donar-los coherència i coordinació, per garantir el lliure exercici dels drets i llibertats de totes les persones.

02

Missió, visió i
principis

02 Missió, visió i principis

La línia principal de treball que recull aquest Pla és, evidentment, la millora de la seguretat pública de Catalunya, per mitjà del desenvolupament de totes les polítiques que des del Departament d'Interior es planifiquen en aquest àmbit.

La missió del Departament d'Interior és vetllar per la seguretat pública mitjançant un conjunt de polítiques planificades tant proactives com reactives. De l'èxit d'aquestes polítiques, per preservar la seguretat de les persones i el seu entorn material, social i natural, en depèn la convivència i el lliure exercici dels drets i llibertats de la ciutadania de Catalunya. Emparar la igualtat de drets de totes les persones, per construir una societat feminista, vetllant pel respecte a la diversitat, lluitant contra tota forma de discriminació i violència, i assegurar el gaudiment de l'espai públic fent compatible tots els usos, contribueix a la millora de la qualitat de vida i el benestar de les persones.

La visió i el compromís del Departament d'Interior és oferir un servei públic de qualitat, basat en la proximitat, la coordinació, el diàleg i la col·laboració permanent amb la ciutadania i les diferents administracions. Tot això, mitjançant l'articulació del sistema de seguretat pública de Catalunya de manera integral oferint uns serveis de seguretat i emergències moderns i professionals i transparents, que situïn Catalunya com a referent europeu en la matèria.

Finalment, el PGSC 2022-2025 s'elabora a la llum d'uns principis que n'inspiren el contingut, tant pel que fa als reptes i objectius estratègics com a les accions de les unitats en què es concreten els programes d'actuació:

- Compromís
- Confiança i proximitat
- Corresponsabilitat i consens
- Caràcter integral i coherència
- Lideratge
- Professionalitat
- Innovació i coneixement
- Transparència i bon govern
- Col·laboració i coordinació
- Igualtat i no-discriminació
- Transversalitat de la perspectiva de gènere i de les polítiques d'igualtat de gènere.

03

Catalunya
en context

03 Catalunya en context

El present apartat fa un recorregut per algunes de les principals problemàtiques i els efectes que generen en el sistema de seguretat català. No es tracta tant d'elaborar un catàleg exhaustiu com de fer palesa una realitat que, a dia d'avui, es manifesta amb una certa intensitat en àmbits diferenciats com el socioeconòmic, el de les noves tecnologies, l'ambiental, el relatiu a la delinqüència i la percepció de seguretat i un darrer que, per la seva duresa i vinculació als drets i llibertats més bàsics, es mereix un tractament diferenciat: les violències masclistes i LGBTI-fòbiques.

La definició i delimitació dels àmbits es fa amb el propòsit de facilitar-ne l'explicació ja que, en realitat, els elements que es descriuen estan interrelacionats i no poden ser compresos des d'un punt de vista singular, sinó com a part d'una problemàtica força més complexa. Comprendre la multi-causalitat i la transformació constant de les problemàtiques esdevé clau per poder definir polítiques públiques que permetin donar una resposta adient als principals reptes en matèria de seguretat.

3.1 Aspectes socioeconòmics

L'actualitat internacional està fortament marcada per la inestabilitat econòmica. Durant l'any 2020, les conseqüències econòmiques i socials provocades per la pandèmia de la COVID-19 van incrementar les situacions de màxima vulnerabilitat de part de la societat catalana.

Quan es parla del llindar de pobresa, sovint es fa referència a una clara situació de desavantatge econòmic i social respecte a la resta de persones de l'entorn. Amb la finalitat d'anar més enllà d'un concepte de pobresa estrictament monetari, cal emprar indicadors que ofereixen una visió multidimensional de què cal entendre per pobresa.

La taxa de risc de pobresa (AROPE) es construeix atenent a la ponderació entre la proporció de població que es troba en risc de pobresa, en situació de privació material greu, i aquella que viu en llars amb intensitat de treball molt baixa. D'aquesta manera, la taxa AROPE proporcionada per l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT) per a l'any 2021 és del 25.9%. Si bé és cert que es troba per sota del 26.7% de l'any 2020, un any durament castigat pels efectes de la pandèmia, encara se situa bastant per damunt del 23.6% de l'any 2019, la mesura que prenem com a referència pre-pandèmica.

Cal tenir en compte i abordar amb detall la feminització de la pobresa, fenomen que palesa que les dones són les més pobres d'entre les persones pobres. La pobresa i la marginació no afecten indiscriminadament la població sinó que el gènere és un factor significatiu que condiciona la situació de les persones. Per això, totes les mesures destinades a combatre l'exclusió social i la pobresa han d'abordar-se des d'una

perspectiva de gènere i interseccional que tingui en compte aquesta diferència com a variable fonamental i reconegui la resta d'interseccions com l'edat o l'origen, entre d'altres.

La conjuntura internacional es troba marcada per la invasió russa d'Ucraïna. En els darrers mesos, el conflicte entre ambdós països ha visibilitzat amb cruesa el desastre de la guerra i ha posat de manifest que res del que passa al món ens és aliè. En primer lloc, perquè la vulneració dels drets i llibertats de qualsevol persona ens empobreix globalment; en segon, perquè les lògiques d'un sistema globalitzat suposen que esdeveniments llunyans puguin tenir conseqüències directes en les economies de qualsevol país arreu del món. Aquest cas no n'és l'excepció. La dependència del model econòmic català de subministraments com el gas, el petroli o l'electricitat ha provocat un encariment d'alguns dels recursos energètics més bàsics per a la ciutadania. Com a conseqüència directa, l'economia catalana pateix un procés inflacionista amb un sever impacte sobre els productes alimentaris que, des de l'inici de l'any 2022, han experimentat una variació en 11.7 punts positius del seu índex de preus de consum (IPC) per una variació de 5.2 de l'índex general¹.

Derivades d'aquesta situació, problemàtiques com la de l'habitatge colpegen amb més intensitat determinats sectors de la societat, especialment a les grans ciutats. L'estat d'emergència residencial que començà a manifestar-se amb la crisi econòmica del 2008 no ha remès en els darrers anys. Catalunya concentra el percentatge més elevat de pisos de la SAREB i ha liderat el rànquing de territoris amb més desnonaments de tot l'estat durant la darrera dècada. En els darrers vint anys el preu del lloguer a Catalunya s'ha doblat, mentre que els ingressos de les famílies només s'han vist incrementats en una tercera part². La principal causa de vulnerabilitat és l'habitatge, ja que la mitjana dels ingressos que s'hi destinen ronda el 40%, i aquesta realitat s'accentua fins a més del 50% en famílies les rendes de les quals se situen al voltant dels mil euros.

En el cas de Barcelona, el preu del lloguer per al segon trimestre del 2021 hauria experimentat una pujada del 28.1% agafant com a referència els valors del primer trimestre de 2014³, i per a l'any 2020, el preu mitjà del lloguer a la capital catalana se situaria en 964.81€⁴, pocs euros per sota del salari mínim interprofessional. D'altra banda, la mitjana europea de parc públic d'habitatge és del 9.3%, mentre que a Catalunya, per a l'any 2021, la xifra estava al voltant del 2%.

La distribució competencial és un dels primers esculls per poder afrontar el problema conjuntament amb la destinació d'un percentatge més gran al parc d'habitatge públic. Cal avançar en aquesta direcció per tal de minimitzar els efectes socials d'un problema que amenaça convertir-se en estructural.

1. La font és l'Institut Nacional d'Estadística (INE) a través de l'IDESCAT per al mes d'octubre de 2022.

2. Les dades són de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona (OHB). Des del 2000 al 2020 els lloguers han augmentat en un 101.6%, mentre que la renda familiar disponible ho ha fet en un 33.6%.

3. La font és l'Oficina Municipal de Dades.

4. La font és el Departament de Territori i Sostenibilitat. Secretaria de l'Agenda Urbana i Territori a través de l'IDESCAT. Darreres dades disponibles per al 2020.

Aquesta situació d'emergència residencial té una repercussió directa en la gestió de la seguretat. D'una banda, augmenta els risc d'exclusió social i vulnerabilitat de moltes famílies, alhora que els limita l'exercici dels seus drets i llibertats més bàsics. D'altra banda, obliga les administracions a ponderar interessos creuats en la gestió dels problemes que se'n poden derivar. El present Pla estableix com a prioritàries les accions en què hi pugui haver persones en situacions de màxima vulnerabilitat.

En data 1 de gener de 2021 la població de Catalunya era de 7.7 milions de persones, segons dades del padró municipal. Si bé és cert que durant el període 2000-2008 la població catalana va créixer molt, bàsicament pel creixement migratori, en els darrers anys, arran de la crisi econòmica del 2008, aquest creixement ha anat disminuint fins a situar-se en valors negatius. L'any 2015 es tornen a registrar xifres positives i, malgrat els efectes de la pandèmia, s'han tornat a moderar els percentatges de creixement i s'han situat al voltant del 0.2%⁵.

L'estructura poblacional de Catalunya és un factor important en l'àmbit de la seguretat. En data 1 de gener de 2021, l'índex d'envelliment és de 127.1⁶ i l'índex de sobreenvelliment –el percentatge de població de més de 84 anys entre la població de més de 64 anys– se situa en el 16.9%. Juntament amb el fet que l'esperança de vida de la població catalana es troba entre les més altes del món –per a l'any 2019 se situava en 83.5 anys, 1.1 anys més que a la zona euro–, l'envelliment de la població és una realitat que cal incorporar a les diagnosis en matèria de seguretat.

Les persones grans i les persones amb discapacitat són més vulnerables als riscos greus i les emergències. Cal incorporar instruments de prevenció eficient per a aquestes franges de població, tenint en compte que el treball a fer i la informació emprada estigui desagradada per sexe i gènere, i alhora dissenyar models de resposta que minimitzin l'impacte rebut per aquestes persones davant determinades situacions.

3.2 Aspectes tecnològics

Amb la finalitat de mesurar l'impacte que tenen a Catalunya determinats delictes comesos en l'entorn digital, l'any 2015 l'Enquesta de seguretat pública de Catalunya (en endavant, ESPC) va incorporar a la seva cistella de fets els Enganys, estafes i fraus. Aquesta incorporació va afegir una pregunta per determinar si aquests fets havien estat comesos de manera presencial, en línia o telefònicament.

El que en aquells anys apareixia com una realitat d'intensitat moderada ha esdevingut un dels principals fenòmens delinqüencials a Catalunya, segons els estudis de victimització i la dada policial disponible.

En l'edició del 2020, aquella que recull les experiències de victimització de novembre del 2019 a novembre del 2020 i, per tant, registra els mesos de confinament, els resultats han estat aclaparadors. Així com tots els àmbits⁷ experimentaven un descens o es

5. La font és el Departament d'Economia i Hisenda.

6. L'índex d'envelliment és el tant per cent de població de més de 64 anys entre la població de menys de 15 anys.

7. L'ESPC classifica la seva cistella de fets en sis àmbits: domicili, vehicle, segones residències, proximitat contra el patrimoni, negocis urbans, enganys, estafes i fraus, i persones.

mantenien estables, en el cas dels Enganys, estafes i fraus l'increment ha estat de més de 6 punts percentuals. D'aquesta manera, el 13.8 % de les persones enquestades manifestava haver patit com a mínim un fet relacionat amb aquest àmbit de victimització, i aquest tipus de fets va suposar el 32.5% dels fets totals registrats davant el 17.8% de l'any 2017.

Les dades mostren una tendència clara i permeten copsar la intensitat amb què aquesta es manifesta. D'aquests Enganys, estafes i fraus, el 66.3% van ser comesos en línia, un 14.1% presencialment, i el 12.9% telefònicament. Malgrat que a l'edició del 2017 ja es declaraven una majoria de fets comesos en línia (47%), molt probablement l'augment de la connectivitat durant els mesos de confinament va obrir una finestra d'oportunitat en aquest tipus de delinqüència i en va accentuar la intensitat. No obstant això, la tendència existeix des de fa uns anys, i atenent als processos massius de digitalització i el creixement exponencial de la connectivitat, no es preveu que remeti a curt termini.

El cibercrim ha experimentat un procés de sofisticació i professionalització que incrementa els reptes associats a la seva prevenció, detecció i persecució. La multitud de pràctiques delictives associades a l'entorn digital creix i canvia ràpidament, donant lloc a noves modalitats. Phishing, whaling, smishing o vishing són algunes de les noves tècniques d'estafa en línia amb l'objectiu d'accedir a informació valuosa emmagatzemada en els dispositius o robar quantitats de diners directament. De la mateixa manera, destacar aquelles formes de violències digitals masculines com el sexpreading, la suplantació d'identitat o el ciberassetjament que afecten majoritàriament a les dones, nenes, nens i adolescents.

La incorporació de solucions tecnològiques als procediments de treball per part dels nostres equips fa palesa una ciberdependència que genera noves vulnerabilitats. Cal doncs, especialment pel que fa a infraestructures crítiques, assegurar que el factor tecnològic no minva els nivells de seguretat davant d'atacs que posin en risc la seguretat personal o l'accés a informació.

D'aquesta manera, queda clar que els riscos associats a les noves tecnologies esdevenen una amenaça prioritària en el camp de la seguretat. No obstant això, les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) suposen també una oportunitat a l'hora d'establir mecanismes de relació i participació entre administració pública i ciutadania per incrementar la seguretat pública a Catalunya. És per això que la bretxa digital, aquella desigualtat provocada per l'arribada de l'anomenada 'societat de la informació i les TIC', ha de ser present en els debats que proposen la introducció de noves eines digitals per tal d'assegurar que aquestes noves formes de comunicació no eixamplen les desigualtats existents. Cal treballar els processos de digitalització assegurant que són a l'abast de tothom; en cas contrari, lluny de garantir l'eficiència i eficàcia que es desprèn de la seva implementació, quedarien compromesos els objectius d'aquest Pla i es provocarien afectacions en els drets i llibertats de les persones en situació de vulnerabilitat.

3.3 Aspectes ambientals

El PGSC 2022-2025 s'estructura al voltant de cinc reptes, un dels quals és assolir un model de seguretat sostenible. En aquest sentit, s'han incorporat com a objectius

estratègics bona part dels establerts a l'Agenda 2030 de desenvolupament sostenible aprovada per l'Assemblea General de Nacions Unides.

Els factors que incideixen en l'estat del medi ambient són múltiples i el context econòmic i demogràfic és fonamental. Segons el darrer informe disponible sobre l'Estat del medi ambient a Catalunya de l'any 2020⁸, "l'escalfament del sistema climàtic és inequívoc, i l'activitat humana n'ha estat la causa dominant des de mitjan segle XX".

Les dades disponibles confirmen que l'any 2020 va ser el més càlid en els darrers 71 anys, amb una mitjana de 16.8°C, 1.3°C per damunt de la del període de referència (1981-2010). Malgrat que l'any 2021 es va quedar menys de mig grau per sota del rècord, va ser un dels anys més secs, arribant a xifres històriques en ciutats com Barcelona, on l'Observatori Fabra mai abans havia registrat valors tan baixos per a un any natural. A l'espera de disposar dels informes anuals del 2022, les xifres registrades fins al moment per a l'any natural confirmen que Catalunya pateix un episodi preocupant de sequera. Una vegada més, dades com aquesta marquen el pla de treball, en aquest cas, especialment en allò relatiu als riscos d'incendis forestals.

De l'escalfament i la concentració de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera se'n deriven conseqüències com la disminució de la quantitat de neu i de gel, l'escalfament i acidificació dels oceans, l'augment del nivell del mar o l'increment de fenòmens meteorològics i climàtics extrems, una realitat fortament associada als serveis d'emergència ciutadana.

Els efectes d'episodis com els temporals Glòria i Filomena encara són molt presents a Catalunya. En bona mesura, són una mostra palpable de què cal entendre per fenòmens meteorològics i climàtics extrems. És necessari que la gestió de les emergències s'adeqüi a aquesta nova realitat, especialment en allò relatiu als protocols d'actuació.

D'altra banda, cal tenir present també que Catalunya manté un important teixit industrial bona part del qual pertany al sector químic, molt localitzat a les comarques de l'àmbit territorial del Camp de Tarragona. Malgrat que les mesures de seguretat en matèria de prevenció del sector són molt exigents, el risc zero no existeix, i quan aquestes indústries es troben properes a nuclis de població cal garantir la seguretat de la ciutadania oferint respostes ràpides, àgils i eficients que minimitzin l'impacte sobre la salut i l'entorn natural.

3.4 Delinqüència, percepció i cultura de la seguretat

Entenem la cultura de la seguretat com el conjunt de valors i principis que determinen com es pensa, s'enfoca i es percep la seguretat i s'assumeixen les responsabilitats dins d'una societat. Per això, en aquest bloc s'analitzen l'evolució i

8. Informe elaborat pel Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

els grans reptes que hi estan relacionats. L'anàlisi es fa sobre dues vessants: els fets delictius coneguts a Catalunya i la percepció de seguretat de la ciutadania.

Segons les dades de la delinqüència coneguda a Catalunya, com a conseqüència de la pandèmia de la COVID-19 i les mesures aplicades per combatre-la, el nombre de fets denunciats va disminuir de manera dràstica el segon trimestre de l'any 2020. A més, l'increment posterior del segon semestre d'aquell any i el 2021 no va arribar als nivells anteriors. Ara bé, l'evolució prèvia havia estat clarament a l'alça entre els anys 2017 i 2019.

Així, durant l'any 2020 es van denunciar 407.383 fets i 444.254 durant l'any 2021. Si s'estudien aquestes dades en fets per cada 1.000 habitants, mentre que l'any 2019 s'havien denunciat 72.10, durant l'any 2020 se'n van denunciar 52.36 (gairebé 20 punts menys) i 57.22 l'any 2021.

Aquesta evolució no és homogènia a tot el territori, sinó que està condicionada per la gran concentració de fets a l'àrea metropolitana de Barcelona⁹ i, especialment, als districtes de Ciutat Vella i l'Eixample.

Una altra característica de la delinqüència a Catalunya és la seva estacionalitat, molt lligada al desplaçament en el territori de la població flotant. Així doncs, en els mesos d'estiu és quan es produeix el nombre més gran de delictes respecte del total anual a les regions policials amb una oferta més gran de serveis turístics, com són la Metropolitana Barcelona, Girona, Camp de Tarragona, Terres de l'Ebre i Pirineu Occidental. En canvi, les que estan menys vinculades al turisme, com les regions policials Central o Ponent, són les que registren menys activitat delictiva durant els mesos d'estiu.

Pel fort atractiu del territori i el gran desenvolupament en serveis turístics, el nostre país atrau una mitjana de més de 15 milions de turistes internacionals cada any (excepte els anys 2020 i 2021 per l'impacte de la pandèmia). A causa de la manca de coneixement del territori, la llengua, les lleis i reglaments, el procés de denúncia i de la seva estada durant un curt període de temps, aquest grup és més vulnerable a determinats fets delictius (especialment els relacionats amb el patrimoni) que la població general i especialment són difícils de prevenir (mitjançant les accions de comunicació i sensibilització sobre seguretat pels canals habituals).

En el període 2019-2021, el global de fets denunciats va disminuir, com també ho va fer en paral·lel el capítol de fets contra el patrimoni. L'anàlisi d'aquests il·lícits indica que el conjunt de les estafes ha seguit incrementant-se any rere any. Alguns d'aquests il·lícits han augmentat durant la pandèmia perquè s'han produït en operacions realitzades en línia, a través de dispositius connectats a internet. També han seguit augmentant el nombre de furts, que és l'il·lícit contra el patrimoni més denunciat, així com els danys i les sostraccions a l'interior del vehicle.

Independentment de la realitat coneguda sobre els fets delictius, la percepció de la seguretat ha de ser igualment tinguda en consideració, ja que afecta la conducta de la ciutadania i la convivència. Tot i que els dos conceptes estan relacionats, la percepció

9. L'AMB concentra el 40% dels fets penals coneguts, condicionada pel pes demogràfic d'aquest territori respecte a la resta.

de seguretat és un fenomen on resulta molt més complex esbrinar-ne la causalitat pel pes enorme de factors socials, ambientals i personals que hi intervenen, així com per la persistència de determinats perjudicis de caràcter racista.

Segons les dades de la darrera edició de l'Enquesta de seguretat pública de Catalunya, els nivells de percepció de seguretat han estat pràcticament estables entre els anys 2013 a 2020, amb una lleugera tendència a la millora, truncada això sí per la pandèmia l'any 2020. La percepció de seguretat està molt més vinculada a la victimització –directa o indirecta– per fets de delinqüència comuna¹⁰ i conductes antisocials o incíviques a causa de la seva freqüència i presència en el dia a dia de la ciutadania que els fets que podrien ser considerats més greus, però molt menys freqüents (atacs terroristes, incendis provocats, homicidis, entre d'altres). Però també incideix en gran mesura la influència dels cada cop més freqüents incidents climàtics, tecnològics, sanitaris o industrials que poden tenir efectes devastadors en la societat i que escapen als mecanismes habituals de prevenció. Aquesta situació ajuda a entendre que la pandèmia, tot i la seva incidència en la reducció de la criminalitat (o de la criminalitat més freqüent), hagi reduït la percepció de seguretat de la ciutadania. Així, la percepció de seguretat es relaciona més amb la internalització del concepte de vulnerabilitat que cada persona assumeix vinculat al càlcul de les possibilitats d'esdevenir víctima d'un fet delictiu, de conductes antisocials, d'accidents o desastres que no pas a la gravetat dels fets delictius que tenen lloc en la nostra societat (tot i que aquests resultin rellevants).

La complexitat de la protecció de la població de tots aquests riscos, agreujada per la multiplicació dels espais i activitats de risc, a causa de l'altíssima mobilitat de la ciutadania, exigeix un canvi en la cultura de la seguretat existent. Davant la impossibilitat de proveir actors públics de seguretat en totes les esferes i moments de risc (no només per raons econòmiques, sinó també d'acceptació social), és fonamental que la ciutadania conegui en detall els riscos que afronta, les conductes que els poden generar o incrementar i les modifiqui en conseqüència. És l'única manera efectiva de prevenir-los de manera eficient en un context amb la complexitat de la nostra societat. Els poders públics han de coordinar aquest canvi de rol, establir els mecanismes de comunicació i d'interlocució necessaris i proveir amb els instruments i les accions adequats per estimular l'acció ciutadana així com les intervencions que escapen a l'abast de la ciutadania (per raons materials o pel fet de quedar fora del seu rol en una societat democràtica).

3.5 Les violències masclistes, racistes i LGBTI- fòbiques, un eix transversal

En tots els àmbits ja mencionats, cal incloure la perspectiva de gènere i interseccional de forma transversal. Específicament, urgeix abordar l'augment generalitzat de les violències masclistes que s'ha produït els darrers anys, les vinculades al racisme en totes les seves formes i expressions i les violències LGBTI-

10. La que inclou furts, robatoris o presència de tràfic de drogues a petita escala.

fòbiques.

Durant la crisi sanitària de la COVID-19, una de les mesures que més va afectar la població va ser el confinament en els seus domicilis i la suspensió de la vida econòmica i social no essencial. En un primer moment, tant les institucions com altres agents socials van augurar un augment de les violències masclistes, perquè les dones quedarien aïllades amb els seus agressors i per la dificultat afegida que suposava demanar ajut. Durant el període de confinament, les denúncies van disminuir significativament en relació amb els mateixos períodes d'anys anteriors. Aquesta disminució en el nombre de denúncies pot tenir diverses causes, de les quals en destaquem dues.

En primer lloc, entre parelles convivents, es pot relacionar amb un augment del control directe que tenien els agressors envers les dones en situació de violència en els períodes de confinament, per tant, disminuïen les fonts de fricció de caràcter extern que es poguessin donar. En segon lloc, la restricció de moviments va reduir la possibilitat que es produïssin casos de violència masclista per part de les exparelles. En qualsevol cas, les anàlisis del període excepcional que ha suposat la pandèmia obliguen a ser prudents en les conclusions sobre l'evolució de determinats fenòmens delictius.

Amb la progressiva desescalada de les mesures que limitaven la mobilitat, el retorn de les persones als espais públics i a les activitats que s'hi desenvolupen va comportar un increment de la inseguretat i de la percepció d'inseguretat per part de les dones.

Alhora, els mitjans de comunicació han desenvolupat, i continuen fent-ho, un paper molt destacat pel que fa a aquesta percepció de la (in)seguretat. La mediatització de certs casos, o el seu abordatge des d'una perspectiva culpabilitzadora de les supervivents de les violències sexuals, o bé el trasllat de la responsabilitat a les dones, és tan perillós com improductiu, en el sentit que el que fomenta és la normalització de la por i la desapropiació dels carrers per part de la meitat de la població, les dones.

Concretament, cal fer atenció al discurs mediàtic per tal de prevenir narratives que reforcin la idea de "terror sexual", com ha succeït durant l'estiu de l'any 2022 amb el fenomen de les punxades a l'entorn de l'oci nocturn. Aquests fets han suposat un estat d'alarmisme i por, sobretot en dones joves, la qual cosa té una incidència directa en la reducció dels seus drets fonamentals i la seva llibertat, generada per una sobreprotecció de persones de més edat, generalment homes, el control del cos i de la vida de les dones i el consegüent abandó de l'espai públic. Ara bé, cal destacar que, més enllà de les lesions que es poden haver patit com a conseqüència directa de les punxades, no s'ha tingut constància de cap denúncia per altres fets relacionats amb aquestes punxades, la qual cosa pot provocar una banalització de l'experiència de les dones que les han patit.

Cal atendre, de manera especial, a la violència que pateixen les dones amb discapacitat i les dones grans. Tot i que a Catalunya el nombre de dones de més de 60 anys és molt representatiu, les violències masclistes que pateixen continuen molt invisibilitzades i desconegudes per part de la societat. La conseqüència és la disminució de la capacitat de donar una resposta adequada a les necessitats d'aquestes dones de més edat, i per tant, és necessari treballar-hi més intensament.

Per finalitzar, pel que fa a la qüestió de la violència masclista i les condicions materials de la dona, és d'especial importància tenir en compte la pauperització de certs sectors laborals, especialment d'educació i sanitat. Aquest retrocés no només s'ha produït en l'actualitat, sinó que tindria l'arrel en la crisi de l'any 2008, malgrat que ara s'hagi anat accentuant. Aquests, a més a més, són sectors especialment feminitzats. Tenir això en compte és important per diversos motius, com ara que l'empitjorament de les condicions econòmiques de les dones pot suposar, en alguns casos, la impossibilitat d'emancipació i, per tant, la dependència econòmica, sovint lligada a la parella, en la qual es pot donar, entre d'altres, una situació de violència econòmica i la inviabilitat de posar fi a una relació sentimental.

Segons dades de l'Enquesta de violències masclistes de Catalunya, un 26% de les dones residents a Catalunya han estat víctimes d'algun fet d'aquest tipus de violències durant el 2021. Aquests fets es reparteixen, majoritàriament, entre violències sexuals (12.6%), psicològiques (11.5%) i aquelles realitzades a través de mitjans digitals (9.5%). S'observa una tendència a l'alça en la identificació de fets de violència masclista especialment dels fets que històricament han estat més normalitzats dins de l'estructura social, com ara comentaris sexuals, tocaments sense violència, exhibicionismes o missatges sexuals. El grup de dones joves (de 16 a 24 anys) és el que té una victimització més alta. Entre les raons principals destaquen: major identificació i conscienciació de les violències masclistes, una xarxa relacional i de suport més àmplia i dinàmica, i menys reticències o tabús a verbalitzar les certes agressions.

Sobre aquest grup també estan concentrades les violències digitals, un tipus de delictes d'agressió que ha experimentat una pujada important de la victimització en els darrers anys. Els resultats de l'enquesta segueixen reflectint un baix índex de denúncia, un 18.4% de fets denunciats el 2021. Cal seguir treballant per a què les agressions es denunciïn, no obstant, la valoració que les dones denunciants fan de l'atenció rebuda per part del Cos Mossos d'Esquadra és molt positiva amb un 7,5 de nota mitjana en una escala on la màxima satisfacció és un 10.

En relació amb la violència LGBTI-fòbica, partíem d'una situació d'infradenúncia, però l'aprovació de lleis d'igualtat i la posada en marxa de recursos i serveis específics (com la Xarxa de Serveis d'Atenció Integral LGBTI) han permès incrementar la detecció i denúncia de situacions de discriminació i violències. També l'auge de l'extrema dreta i els discursos contraris a la dissidència sexual i de gènere, provoquen que el col·lectiu se senti cada cop més amenaçat, i per tant, amb un grau major d'inseguretat.

A tall d'exemple, l'agressió a la platja del Somorrostro a la ciutat de Barcelona i altres casos denunciats l'estiu de l'any 2021 són una clara mostra tant d'aquest increment com de la percepció d'inseguretat que es va generar posteriorment pels fets ocorreguts.

També destacar que, els darrers anys, diferents entitats socials han incrementat les denúncies públiques per discriminacions racistes o xenòfobes. A nivell d'exemple, el Servei d'Atenció i Denúncia de SOS Racisme, ha incrementat la quantitat de situacions identificades com a racisme, passant de les 182 de l'any 2020, a més de 330 durant l'any 2022.

04

Diagnosi:

riscos i amenaces

04 Diagnosi: riscos i amenaces

El PGSC 2022-2025 té com a objectiu assolir la seguretat de les persones i els béns a Catalunya. Per tal de proveir aquesta seguretat, i tenint com a marc el context sociopolític descrit al punt 03, es marquen els objectes a assegurar –persones, béns i institucions a Catalunya; s’identifiquen els principals riscos que suposen o poden suposar un perill per a aquests objectes, i es marca el nivell de seguretat desitjat. El nivell desitjat varia a cada societat, ja que és aquell màxim al qual s’aspira, tenint en compte els costos que s’accepta assumir i els recursos que es tenen. Així doncs, entenent que la societat catalana és democràtica, que ha donat un mandat representatiu a forces progressistes i que la defensa dels drets individuals i col·lectius es considera un bé a protegir, el nivell de seguretat desitjat és aquell en què tothom pugui viure sense por de ser qui és i on tothom tingui garantit l’accés igualitari a uns béns i serveis públics no només bàsics, sinó de cert benestar. En coherència amb això, aquest Pla identifica els elements que poden afectar aquests objectius: els riscos i amenaces principals.

Tot i que la producció acadèmica diferencia entre riscos i amenaces en funció del grau de possibilitat, en aquest Pla es posa el focus en el potencial àmbit d’afectació més que en el nivell de perill. D’una banda, es presenten les amenaces relacionades amb les condicions més conjunturals o de sistema: les socioeconòmiques, socials i ambientals. De l’altra, es plantegen els riscos motivats per la conducta humana directa, manifestats en comportaments delictius o criminals.

4.1 Riscos socioeconòmics

El context ja descrit de crisi energètica global i de crisi econòmica més regional o nacional fa que sigui possible que el risc de pobresa entre la població a Catalunya augmenti en els propers anys. Els principals riscos derivats de la pobresa són:

- **Relacionats amb l’accés a l’habitatge.**

La problemàtica social i les dificultats institucionals per assegurar que tothom a Catalunya té accés a un habitatge digne poden derivar en un augment del sensellarisme, d’una banda, i dels mals usos dels consums energètics, de l’altra. En el primer cas, augmenta el volum de població que queda en situació vulnerabilitzada i que queda en una situació més procliu a la inseguretat. En el segon, l’augment de famílies en risc d’exclusió social sovint comporta un ús no reglat d’accés als consums bàsics que deriva en tot tipus d’incidents: incendis, fallades del sistema elèctric o intoxicacions per gasos provocats per aparells vells o tòxics. La problemàtica en l’habitatge també té altres conseqüències que poden

derivar en inseguretats, és per això que el present Pla dissenya part dels seus objectius estratègics amb la finalitat de minimitzar-ne l'impacte.

- **Relacionats amb l'estructura poblacional de Catalunya.**

El progressiu envelliment de la població té una sèrie de derivades socials, demogràfiques i econòmiques. Alhora, també comporta riscos atès que la població gran és més vulnerable en les diferents esferes de la vida: tant pel que fa a petits incidents domèstics del dia a dia com pel que fa a ser víctimes potencials de frauds, enganys o atacs. Les diferents unitats del Departament d'Interior identifiquen, doncs, riscos de la gent gran des de diferents àmbits: possibles incendis domèstics, caigudes a casa o a l'espai públic, frauds adreçats especialment a la gent gran – posant el focus en la percepció d'inseguretat de les persones, etc.

- **Relacionats amb la diversitat social a Catalunya.**

Una societat democràtica és diversa i, com a tal, s'ha de protegir com un bé imprescindible. Catalunya ha estat sempre diversa, atenent no només al factor migratori, present al llarg de tota la seva història, sinó també a la pluralitat interna vinculada, per exemple, al poble gitano. Aquesta diversitat, positiva en si mateixa, és instrumentalitzada a molts països occidentals amb interessos polítics. Als estats europeus l'extrema dreta centra els seus plantejaments polítics en la població migrada i racialitzada com a font d'inseguretat per a la població local. Per lluitar contra aquestes dinàmiques estigmatitzadores, i posant les persones com a receptores de seguretat i no com a generadores d'amenaces, el PGSC incorpora accions que lluiten contra els discursos d'odi i que busquen protegir i assegurar la diversitat com un bé en si mateix. No obstant, l'actual marc legislatiu d'estrangeria, que restringeix de forma severa drets fonamentals de les persones migrades, com el dret a la participació política o al treball, impedeix en molts casos la plena incorporació d'aquestes persones a la societat catalana i facilita dinàmiques estigmatitzadores i discriminatòries.

4.2 Riscos tecnològics i d'estructures

La progressiva digitalització de gran part dels àmbits humans comporta que la població s'hagi d'anar adaptant als nous canvis. Els transports, les entitats financeres, les comunicacions amb la família o la forma de treballar canvien constantment de la mà del desenvolupament tecnològic.

Les formes delictives especialitzades en l'àmbit digital han augmentat i estan en constant adaptació. Per exemple, la pujada d'Enganys, estafes i frauds digitals –dades referenciades a l'apartat anterior– posa de manifest la capacitat d'actualització criminal.

La globalització tecnològica comporta que moltes accions es puguin fer a distància i es dificulta molt el seguiment dels fluxos d'informació que permeten identificar-ne l'origen.

L'envelliment de la piràmide social catalana també comporta que un potencial risc sigui la desconexió entre la imparable digitalització i part de la població. Els processos de modernització han d'anar sempre acompanyats de plans per assegurar

que es tenen en compte tots els col·lectius, que s'inclouen mecanismes per acompanyar aquells amb més dificultats i que s'adopten les mesures adients d'accessibilitat comunicativa, sensorial i cognitiva. Si la digitalització deixa fora segments de la població, crea buits d'inseguretat.

Totes les infraestructures tenen tecnologia i, com a tal, tenen vulnerabilitats, encara que siguin mínimes. Aquestes possibles esclatxes són riscos importantíssims que cal protegir de forma especial. La fallida d'infraestructures crítiques pot tenir uns efectes derivats de gran abast i produir alhora moltes més amenaces derivades.

4.3 Riscos ambientals i energètics

La incorporació del Cos d'Agents Rurals al Departament d'Interior permet completar la visió de seguretat integral. Si bé fins ara Mossos d'Esquadra, Bombers, Protecció Civil o el Servei Català de Trànsit treballaven algunes de les causes i conseqüències derivades de la interacció humana amb el medi, sumar-hi la perspectiva dels Agents Rurals fa que la diagnosi sigui més completa. Així, podem separar entre els riscos per a les persones que es deriven del mateix funcionament de la natura i el medi i les amenaces per al propi medi, derivades de les accions humanes. Quant al segon grup, entre els riscos detectats n'hi ha alguns que, tot i ser molt diversos i heterogenis, es poden agrupar perquè són conductes humanes que s'han considerat delictives en afectar la vida, la integritat física, la salut o l'economia (la seguretat, en definitiva) d'altres persones. Com a conseqüència d'aquesta consideració delictiva, la forma tradicional d'abordar aquests problemes ha estat a través de les institucions policials i amb una visió centrada a donar resposta des del sistema penal. Ara bé, el coneixement més gran sobre cadascun d'aquests fenòmens, l'especialització dels serveis de seguretat que els afronten i l'increment de la sensibilitat amb les víctimes són factors que han motivat un abordatge més especialitzat i integral per part dels cossos policials, amb la col·laboració d'altres actors (públics o privats) per dissenyar noves estratègies tant preventives com de resposta a l'activitat delictiva.

- **Relacionats amb l'escalfament global.**

L'ONU engloba dins de l'escalfament global tots aquells fenòmens meteorològics produïts en origen pel progressiu escalfament de la temperatura del planeta. Actualment, a Catalunya, els principals fenòmens perillosos són els temporals de pluges i riades i també les sequeres. Pels primers, s'han d'adequar de forma contínua els protocols d'actuació per protegir la població, les infraestructures i l'ecosistema. Pel que fa a les sequeres, són una causa probable d'incendis forestals i per tant cal previsió, molta prevenció i gestió una vegada es produeixen. Els fenòmens naturals també estan provocant canvis en els comportaments de les espècies animals i vegetals. La intensificació dels viatges i altres causes fan que cada vegada hi hagi més espècies invasores que esdevenen amenaces greus per a les espècies autòctones i afecten els equilibris naturals.

Tanmateix, un dels grans reptes que cal afrontar són els grans incendis forestals,

motivats principalment per l'augment de material potencialment accelerant de la combustió, com és la massa forestal (relacionat amb el despoblament de les zones rurals), per la gestió de la separació entre interfícies forestals i urbanes, o per la meteorologia adversa, també relacionada amb el canvi climàtic.

- **Relacionats amb l'activitat humana.**

Com ja s'ha dit, aquest Pla cerca proveir de seguretat també els ecosistemes de Catalunya. Per a aquests, l'activitat humana és una amenaça. Els darrers dos anys de pandèmia global han produït canvis en els comportaments socials que han derivat en riscos per a la fauna i la flora. La massificació de l'ús del medi natural, amb mals comportaments, genera externalitats negatives en els espais. Tanmateix, el confinament domiciliari, junt amb d'altres causes, va permetre un boom de superpoblació d'algunes espècies animals (senglars, conills, cabirols) i l'aparició de fauna invasora.

4.4 Riscos delinqüencials o criminals

La delinqüència i la criminalitat són els principals objectius de les polítiques de seguretat tradicional. Històricament, les policies neixen per mantenir l'ordre i la seguretat a les ciutats, protegint la ciutadania de les accions o situacions que puguin ser-li perjudicials i que siguin provocades per altres persones amb finalitat lucrativa. Aquests fets delinqüencials o criminals perduren però també s'adapten, innoven i muten.

Tot i que habitualment s'acostuma a dividir els fets delictius en funció de la categoria legal que reben en el context (infracció administrativa, delicte, crim), el PGSC 2022-2025 en fa una classificació diferent: en funció de l'estructura que ha permès l'acció:

- **Derivats de conductes delictives puntuals o sense organització prèvia.**

Aquest tipus de delictes són sovint difícils de prevenir, ja que no corresponen al resultat d'una anàlisi i preparació criminal, sinó que són fruit de múltiples causes conjunturals i algunes estructurals com la injustícia i desigualtat social. És el cas d'accions contra el patrimoni o contra persones que es produeixen, per exemple, per una baralla, per conduir sota els efectes de l'alcohol o per consumir estupefaents a la via pública. De tot aquest grup de delictes, els que poden créixer especialment per les conseqüències del context socioeconòmic ja explicat són els fets produïts per la tensió, el malestar i les afectacions en la salut mental individual i general.

- **Derivats de conductes delictives organitzades i estructurades.**

Com s'ha desenvolupat a l'apartat anterior, els furts i delictes contra el patrimoni continuen representant un risc molt rellevant a Catalunya. Amb petites variacions, com l'especialització en alguns objectes de luxe o els telèfons mòbils, els furts i estrebades cada vegada són més part de xarxes organitzades. Aquest tipus de delicte acostuma a afectar l'opinió pública i la percepció de seguretat de la ciutadania i cal continuar posant-hi recursos. Tot i així, els fets delictius organitzats que han crescut més en nombres totals són els Enganys, estafes i frauds. A més a

més, la presència de xarxes internacionals que cometen aquests delictes és una realitat més present cada dia. Aquí és on esdevé prioritària la cooperació amb altres cossos de seguretat nacionals i internacionals per tal d'assegurar la màxima eficiència policial.

L'altre fet criminal organitzat que esdevé prioritari és tot allò relacionat amb el mercat il·legal de la marihuana. Els riscos que se'n deriven afecten diferents àmbits: d'una banda, pel que fa als camps de cultiu, si és en entorns urbans, en pisos o edificis, l'ús sovint fraudulent de consums energètics deriva en risc per al veïnat, pels sistemes de conducció i per l'entorn. Si el cultiu és en zona rural, les persones que hi treballen o ho vigilen sovint ho fan amb presència d'armes, amb el potencial risc que suposa tant per a veïns com per a la policia. A més a més, aquest cultiu pot comportar efectes en la fauna i la flora de l'entorn.

Pel que fa a la distribució, les xarxes criminals que distribueixen i venen la marihuana il·legal comporten els riscos coneguts: estructura piramidal, compra-vendes associades, fluxos de diners no declarats, etc.

Pel que fa al consum, els danys en la salut pública són prou coneguts, tot i que les societats de l'Europa occidental cada vegada són més permissives i algunes legislacions s'han anat adaptant en aquest sentit.

La ciberdelinqüència s'aprofita de la globalització tecnològica i del fet que l'increment de la connectivitat no sempre ha anat acompanyat de sistemes de seguretat. La manca de fronteres en l'espai virtual dificulta la regulació i l'actuació dels cossos de seguretat i la professionalització dels delinqüents ha comportat, fins i tot, la creació de programari maliciós, no per se executat pel mateix autor, sinó per vendre'l a qui vulgui treure'n profit. Així, persones sense un gran coneixement tecnològic poden cometre aquests fets delictius. En conseqüència, cal abordar també la ciberseguretat, amb les especificitats que comporta respecte de la seguretat tradicional.

4.5 Riscos democràtics

En tant que part d'un sistema democràtic basat en la igualtat entre persones, el PGSC ha de vetllar, de forma específica i transversal, pel respecte als drets i llibertats. Aquests drets i llibertats, tant individuals com col·lectius, esdevenen doncs un valor a protegir. Les persones han de poder viure a Catalunya sense por i sense patir per la seva seguretat, amb independència de qui o com siguin. Així, qualsevol element que pugui fer perillar aquest principi esdevé una amenaça a la seguretat de Catalunya:

- **Derivades de l'estructura patriarcal social.**

Es parla de sistema o estructura social patriarcal per definir el conjunt de valors, costums, comportaments i condicions estructurals basats en la desigualtat entre homes i dones i normalitzats i assimilats durant generacions. Com a conseqüència, sorgeixen multitud de vulneracions greus dels drets humans fonamentals com les violències masclistes, les desigualtats, les discriminacions, el "sostre de vidre",

l'esquerda salarial, les relacions socials basades en la dominació, la pervivència d'estructures familiars jerarquitzades, el predomini d'uns mandats i rols de gènere rígids, el terror sexual i les violències sexuals, la violència obstètrica, la violència a l'esfera pública i política, etc. La visibilització total d'aquestes violències encara està lluny, però no obstant això cal tenir en compte que cada vegada hi ha un grau més alt de sensibilització en la societat, en general, i entre els membres dels serveis de seguretat, en particular. Dins d'aquestes violències s'inclouen les violències sexuals. De totes elles, se'n deriven multitud de riscos i amenaces: des dels més directes o físics –tocaments no desitjats, agressions, violacions, maltractaments– a aquells que sovint queden més amagats: risc de les dones a patir més inseguretats en àmbits concrets com l'espai nocturn, el transport públic o els espais d'oci. Tanmateix, es detecta que les conductes derivades de la societat patriarcal es reproduïxen, cada vegada més, també a l'espai virtual. El risc és que els masclismes acabin creant més desigualtat entre homes i dones, ja que aquestes últimes acaben limitant, de forma preventiva, les seves llibertats per tal de no generar possibles inseguretats.

- **Derivades de l'odi el racisme i la discriminació.**

La pluralitat i diversitat de la societat cada vegada és més visible i present públicament. En un context general de polarització, crisis diverses i crispació postpandèmia, creixen la frustració i l'odi, que se sumen a la situació de discriminació legal que pateixen moltes persones racialitzades a causa del marc jurídic d'estrangeria. A més a més, alguns actors socials o polítics, d'extrema dreta, instrumentalitzen aquest fet per treure'n profit. Tot i que cada vegada hi ha més consciència i coneixement a la societat per identificar les conductes discriminatòries, també hi ha més permissivitat envers aquestes en alguns sectors socials. Aquestes persones, grups o col·lectius suposen una amenaça per a la democràcia, és a dir, per a tothom. El principal risc és que més individus se sumin a grups organitzats o que les accions individuals motivades per l'odi –per raó d'identitat sexual o de gènere, per raons religioses, de pertinença a una comunitat, per discriminació contra la pobresa o per discriminació lingüística, entre d'altres– pugin de forma imprevisible i desorganitzada.

- **Derivades de processos de radicalització.**

Els actes de les persones radicalitzades poden tenir diferents conseqüències per a la societat -no tots els processos de radicalització esdevenen terrorisme- i les motivacions sobre les que es construeixen poden ser variades.

Ja fa uns anys que la majoria d'estats de l'Europa occidental estan en risc alt d'amenaça terrorista. En el cas de Catalunya, des de gener de l'any 2015 es manté un nivell 4 sobre 5. Tot i que la percepció social respecte a aquest risc ha baixat, el terrorisme global, tant en accions individuals com les de col·lectius organitzats, continua sent una de les amenaces més greus pel seu possible abast.

05

Metodologia

05

Metodologia

L'article 57.d) del Decret 320/2011, de 19 d'abril, de reestructuració del Departament d'Interior, estableix com a funció del Gabinet de Seguretat (GS), Subdirecció General de la Direcció General d'Administració de Seguretat (DGAS), la direcció de l'elaboració del Pla general de seguretat, així com la supervisió de la seva execució i avaluació.

El Decret 12/2023, de 24 de gener, de reestructuració del Departament d'Interior estableix en el seu article 4 que el GS passa a anomenar-se Gabinet de Seguretat i Polítiques Transversals (GSPT) i a ser un òrgan de l'estructura de la Secretaria General (SG).

El procés d'elaboració i redacció del PGSC 2022-2025 s'ha dividit en quatre fases:

- Fase 1. Disseny i estructuració del Pla
- Fase 2. Diagnosi
- Fase 3. Elaboració d'accions
- Fase 4. Sistematització de programes

5.1 Disseny i estructuració del Pla

En aquesta fase, l'equip del GS treballa en l'estructura del document. Guiats pels objectius del Pla de Govern, la novetat principal ha estat la de presentar cinc reptes de treball per a la consecució del model de seguretat desitjat. D'aquesta manera, s'abandonen els eixos emprats en altres edicions del PGSC per, a partir d'aquests reptes, presentar un total de vint-i-cinc objectius estratègics, cinc per repte, amb què assolir-los.

Alhora, es diferencia, només inicialment, entre reptes i objectius estratègics i programes i línies d'actuació, instruments, aquests darrers, que recullen l'acció programàtica de tot el Departament. En aquesta fase, no es determina el nombre i el nom dels programes i línies, encara; d'aquesta manera s'espera que la diagnosi i el treball amb les unitats en vagi definint l'estructura i els continguts finals.

Una vegada definida l'acció programàtica (fase 3), els dos nivells d'estructura es relacionaran en fases posteriors (fase 4) mitjançant la vinculació entre les accions agrupades a les diferents línies d'actuació i els objectius estratègics. És així com el programa de treball de les diferents unitats es projecta en els objectius estratègics i, en darrera instància, en els reptes a assolir.

5.2 Diagnosi

En aquesta fase, iniciada durant el mes de març de 2022, se celebren les primeres reunions entre l'equip de treball de la DGAS i les persones responsables designades des de les diferents unitats. Entre aquestes, en una primera sessió de reunions hi participen:

- Direcció General de la Policia (DGP)
- Direcció General de Protecció Civil (DGPC)
- Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments (DGPEIS)
- Direcció General dels Agents Rurals (DGAR)
- Direcció General d'Administració de Seguretat (DGAS)
- Direcció General de Coordinació de les Polícies Locals (DGCPL)

En una segona sessió de reunions es treballarà amb:

- Institut de Seguretat Pública de Catalunya (ISPC)
- Servei Català de Trànsit (SCT)
- Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 de Catalunya (CAT112)
- Secretaria General (SG)

Durant aquestes reunions se segueixen dues línies de treball diferenciades:

1. Treballar en una diagnosi de l'estat de la seguretat a Catalunya per tal de copsar els principals riscos i amenaces detectats per les unitats.
2. Exposar els reptes i objectius proposats en la fase 1 que han d'inspirar les accions de les unitats.

En aquesta fase cal treballar amb instruments qualitius com reunions amb grups especialitzats o celebració de grups de discussió, alhora que quantitius, analitzant les dades generades des de diferents institucions per tal de dotar les conclusions de la diagnosi del màxim rigor possible.

5.3 Elaboració d'accions

Una vegada tancada la fase 2, durant el mes de juny les unitats inicien un treball coordinades pels tècnics del GS. En aquesta fase es proposa que els diferents equips redactin un seguit d'accions per implementar durant el període de vigència del Pla.

En aquestes sessions de treball s'exposa la necessitat de construir accions donant-los la forma precisa per tal que puguin associar-s'hi indicadors que en permetin l'avaluació futura. Més enllà de les accions, es demana establir-ne les dates d'inici i finalització, així com possibles unitats, ja sigui del mateix Departament d'Interior com d'altres administracions, que en major o menor mesura puguin estar implicades en la seva realització.

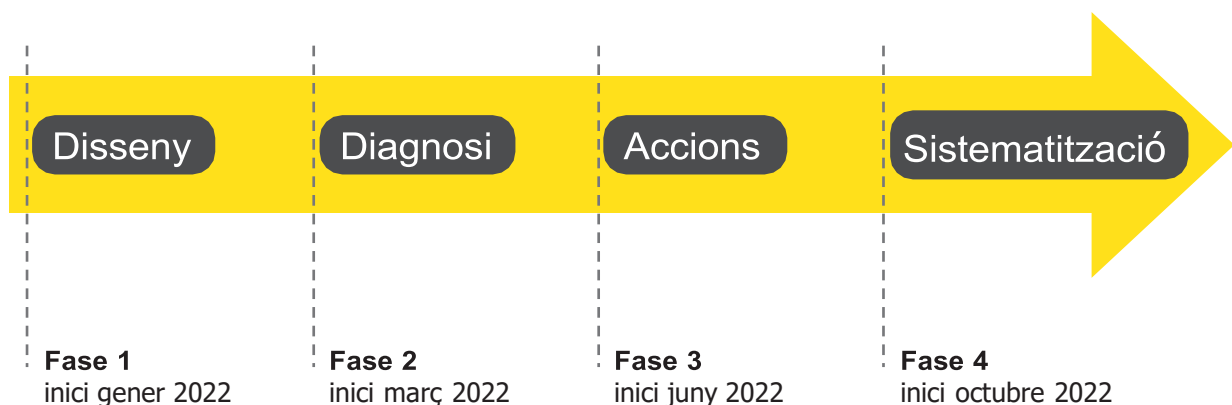
L'elaboració de propostes ha estat complexa perquè és la fase que més esforç de concreció demana. Es requereix una projecció de futur i una assumpció de compromisos que exigeixen dimensionar les capacitats de la unitat per tal que tot allò que es proposa sigui assumible, avaluable i orientat a l'assoliment dels objectius estratègics i reptes del Pla.

5.4 Sistematització de propostes

El mes d'octubre de 2022 s'inicia la darrera fase d'elaboració del Pla. Una vegada arribades les accions de les unitats, cal sistematitzar el contingut del Pla pel que fa als programes i línies d'actuació. L'estudi detingut de la naturalesa de les accions ha de permetre agrupar-les sota criteris objectius, diferenciats del que suposaria una mera agrupació de les propostes de cada unitat basada en criteris subjectius. D'aquesta manera, la sistematització de les propostes programàtiques se centra més en el què fem? que en el qui ho fa? Així és com el Pla presenta, al llarg de deu programes i vint línies d'actuació, més de cent cinquanta accions que configuren una aproximació integrada al pla de treball que el Departament d'Interior desenvoluparà fins al 2025.

Una vegada definits els programes i línies en nombre i nom, la fase de sistematització de propostes requereix una darrera tasca. Es tracta de provocar el tancament que suposa la vinculació dels dos grans blocs dins l'estructura del Pla: reptes i objectius estratègics i programes i línies d'actuació.

D'aquesta manera, les accions que configuren cada línia d'actuació es relacionen amb els objectius estratègics a què van adreçades i doten tot el document de la coherència i sistematització que requereix tota estratègia de govern.

06

Avaluació del pla

06

Avaluació del pla

6.1 L'avaluació

El present apartat defineix els que seran els criteris per a l'avaluació de les accions del PGSC 2022-2025 i l'ús d'indicadors associats per tal de fer-ho possible.

En essència, les polítiques públiques persegueixen resoldre alguna problemàtica o satisfer alguna necessitat. Generar un canvi. Es materialitzen a través de programes i plans. El disseny d'aquestes polítiques públiques, idealment, ha d'incorporar mecanismes que en permetran determinar el nivell d'acompliment. De la sistematització d'aquests mecanismes en diem avaluació.

Definim l'avaluació de les polítiques públiques com la valoració de les intervencions dels organismes públics segons els seus productes i els seus impactes, amb relació a les necessitats que es pretenen satisfer, i orientada a proveir informació rigorosa, basada en evidències, per a la presa de decisions¹¹. L'èxit de les polítiques públiques, des del punt de vista de l'avaluació, passa per aconseguir els objectius pels quals van ser dissenyades, la capacitat per concretar si han estat efectives o no.

Mitjançant un procés d'avaluació podem cercar diferents propòsits. Entre els més habituals: comprovar el grau d'assoliment dels objectius inicials, conèixer el grau de qualitat assolit amb el projecte, adquirir aprenentatges que millorin les futures polítiques o retre comptes davant totes les parts interessades. Així doncs, l'avaluació de polítiques té diferents utilitats, però en essència ens en proporciona dues:

1. capacitat de millorar la presa de decisions
2. transparència en la utilització de recursos públics i el seu impacte

Per poder fer aquesta avaluació, cal disposar d'indicadors. Els indicadors són l'instrument emprat per controlar i posteriorment avaluar projectes. Serveixen com a mesura en relació amb aspectes de la realitat i són marcadors que orienten la seva comprensió.

Els indicadors poden descriure diferents aspectes de la política pública, com la problemàtica o necessitats a les quals la política dona resposta; els aspectes en què aquesta vol generar canvis; qüestions relatives al funcionament de la política com ara la participació dels beneficiaris, la cobertura de la població diana, l'execució de les

11. Definició feta per la Comissió Europea l'any 2007, en l'estudi Responding to strategic needs: reinforcing the use of evaluation.

activitats o els resultats d'aquestes en termes de béns i serveis proveïts. El disseny d'una política pública ha de preveure els indicadors que permetin operacionalitzar els objectius i accions plantejats.

La norma UNE 66175:2003, *Sistemes de gestió de la qualitat. Guia per a la implantació de sistemes d'indicadors*, defineix l'indicador com una dada o un conjunt de dades que ajuden a mesurar objectivament l'evolució d'un procés o d'una activitat.

L'establiment d'indicadors associats a projectes serveix per obtenir informació significativa sobre com aquest es desenvolupa, per poder-lo rectificar, si cal, avaluar-lo i millorar-lo.

En la mesura del possible, per ser útils i considerar-se instruments robustos en el seu propòsit, els indicadors han de reunir una sèrie de requisits tècnics que n'assegurin la validesa. Entre d'altres, cal destacar els següents:

- Mesurables i rellevants. Quant als fets rellevants, importants o crítics de la política, i poder mesurar la consecució dels corresponents objectius.
- Directes i vàlids. Quant a la relació amb el fet valorat, per assegurar que són fidels i que mesuren allò que realment es vol mesurar. Preferentment, han de disposar d'algun grau de validació metodològica.
- Quantificables. Quant als resultats a assolir.
- Eficients. Quant a la justificació del benefici. El cost que suposa l'obtenció de les dades necessàries per calcular-los ha de ser justificat pel benefici que s'obté amb el seu ús.
- Han de ser comparables en el temps o amb els indicadors d'altres projectes semblants. La informació necessària per obtenir o calcular l'indicador ha d'estar disponible en el moment en el qual es requereixi.
- Han de ser fiables, és a dir, han de donar confiança a les persones que els han d'utilitzar sobre la validesa de les mesures fetes, i evitar interpretacions divergents. Per tant, han de reproduir els mateixos valors si es mesuren en les mateixes condicions, fent comparables les mesures recollides en diferents moments o per diferents persones o organitzacions.
- Han de ser fàcils d'establir, de mantenir i d'utilitzar.
- Han de ser compatibles amb altres indicadors requerits per al projecte.
- Específics. Han de mesurar aspectes concrets i no excessivament ambigus. La definició de l'indicador ha d'evitar fer servir conceptes que puguin donar peu a diferents interpretacions.
- Sensibles. Han de ser susceptibles de capturar diferències i variacions reals. És important definir categories o unitats de mesura que ofereixin variabilitat associada a les accions del programa.

Una vegada definits tots aquests elements, es comptarà amb el conjunt dels indicadors significatius per al projecte a controlar i avaluar. Aquests s'organitzen per facilitar-ne la lectura i la utilització en la presa de decisions.

6.2 Tipus d'indicadors

Hi ha multitud de categoritzacions dels indicadors. En el PGSC 2022-2025 seguirem una tipologia amb la qual, segons l'objecte que mesuren o la seva finalitat, els indicadors es poden classificar en sis tipus:

1. Procés.

- Processos de treball i activitats. Mesuren aspectes significatius dels processos de treball. Consecució

2. Resultats.

- Assoliment. Mesuren la finalització d'una acció concreta. Binari
- Eficàcia. Mesuren sortides o resultats concrets dels diferents processos de treball o del conjunt del projecte. Progressió
- Efectivitat. Mesuren l'impacte assolit amb el projecte i el grau en què s'ha resolt el problema plantejat inicialment.

3. Economia.

- Eficiència. Mesuren la relació entre el cost o el volum dels recursos esmerçats en el projecte i els resultats obtinguts
- Economia. Mesuren la relació entre els costos dels recursos aplicats en una actuació i els costos dels mateixos recursos a preus mitjans de mercat.
- Pressupost. Mesuren la desviació pressupostària
- Finançament. Mesuren els orígens o fonts de finançament del projecte

4. Entorn.

- Entorn del projecte. Mesuren les condicions o característiques d'elements externs al projecte, però que hi tenen una relació

5. Percepció

- Públics i parts interessades. Mesuren la valoració o posicionament sobre aspectes del projecte per part del públic o les parts interessades

6. Qualitat

- Qualitat. Mesuren aspectes relacionats amb la satisfacció de les necessitats i expectatives de les diferents parts interessades en el projecte

La màxima utilitat dels indicadors la trobem quan es poden presentar per al conjunt del projecte i totes les persones que els han de consultar i analitzar tenen una visió global que permet valorar fins a quin punt han assolit els seus objectius i s'ha pogut donar resposta al problema plantejat.

La lectura dels indicadors d'un projecte permet detectar les diferències entre els resultats desitjats i els resultats reals obtinguts en diferents aspectes significatius, la qual cosa facilita la presa de decisions, permet identificar les àrees de millora i

contribueix a l'aprenentatge de l'equip.

Així doncs, els indicadors són un instrument útil per a la recollida, ordenació i presentació d'informació rellevant del projecte, però no l'únic component de l'avaluació.

El disseny d'un sistema d'indicadors per a una política s'inicia amb la concreció sobre l'ús que se'n farà i l'elecció del tipus d'indicadors segons el propòsit.

En el cas del Pla general de seguretat de Catalunya 2022-2025, els indicadors principals que es treballaran són d'aquests tres tipus:

1. Procés.

- Processos de treball i activitats. Mesuren aspectes significatius dels processos de treball. Amb aquest tipus podem conèixer el nivell de consecució de l'indicador. (P)

Aquest indicador es farà servir per a les accions que estan formades per diverses parts o fases que, autònomament, ens indiquen una consecució, malgrat que no suposi el total de l'acció. Exemple: "Desplegament, de forma efectiva, de totes les categories professionals previstes a la Llei 17/2003, del Cos d'Agents Rurals." En aquest cas, si es despleguen algunes de les categories tindrem una part de l'acció feta però no de manera total. Cada una de les parts tindrà un valor respecte al total, depenent del seu grau d'importància.

2. Resultats.

- Assoliment. Mesuren la finalització d'una acció concreta. Aquest és un tipus binari que ens dona a conèixer si l'acció ha finalitzat (correctament) o no. (R1)

Aquest indicador es farà servir per a les accions que tenen una finalització clara i determinada (independentment del fet de poder conèixer, a través d'altres indicadors, si se n'ha assolit una part i quina és). Exemple: "Creació d'una unitat operativa especialitzada en ciberseguretat." En aquest cas, si es crea la unitat s'haurà assolit l'acció i si no es crea, no. És, per tant, un indicador que pot ser complementari amb l'anterior.

- Eficàcia. Mesuren sortides o resultats concrets dels diferents processos de treball o del conjunt del projecte. Aquest indicador és de progressió i ens permet saber el nombre o percentatge assolit per comparar amb el nombre que l'acció plantejava en el seu inici. (R2)

Aquest indicador es farà servir per a les accions on s'indica un nombre o percentatge a realitzar i permet saber fins a quin punt s'ha completat l'execució prevista. Exemple: "Millora de l'eficiència energètica en un 10% de les infraestructures del Departament d'Interior." En aquest cas, si la millora de l'eficiència no arriba al 10%, se'n quantificarà la consecució fins al percentatge realment assolit.

Així doncs, de forma prèvia, totes les accions presentades al Pla disposen d'un indicador específic dins alguna de les categories presentades en el punt anterior.

D'aquesta manera, ja sigui durant la vigència del Pla (com a norma general i per primera vegada al cap de dos anys de la seva aprovació), ja sigui finalitzat el període de quatre anys pel qual ha estat aprovat, aquests indicadors han de permetre valorar el nivell d'assoliment de l'acció i la consecució dels objectius que hi estan associats.

A banda d'aquests indicadors, qualsevol política pública requereix disposar-ne també d'altres: d'economia, entorn, percepció, qualitat. Malgrat que inicialment només s'associïn indicadors de procés i resultat a les accions del Pla, l'avaluació futura es farà atenent també a aquest altre tipus d'indicador, i especialment als indicadors de gènere, per tal de disposar d'una avaluació amb perspectiva de gènere. Per una qüestió de claredat en l'exposició de la informació vinculada a les accions, s'ha optat per incorporar instruments de mesura quantitativa en aquesta primera fase de disseny de l'avaluació, per afegir-ne de qualitatius en fases posteriors.

07

Reptes i objectius

07 Reptes i objectius

Com s'ha desenvolupat a la introducció, el PGSC 2022-2025 es crea en un context sociopolític concret: a les acaballes de la pandèmia global de la COVID-19, dins d'una crisi energètica mundial intensificada pels efectes de la invasió russa d'Ucraïna, amb l'auge de sectors d'extrema dreta a Europa i amb canvis en els equilibris polítics a Catalunya. Tanmateix, els darrers anys la seguretat torna a ser protagonista en debats parlamentaris i a localitzar-se com una de les preocupacions més grans de la ciutadania.

Si bé el PGSC no té abast sobre tots els àmbits públics, l'aproximació que en fa el present document sí que manifesta una clara vocació integral en tot allò que tradicionalment ha estat considerat sector de la seguretat.

Històricament, el debat i les propostes de seguretat pública han estat espais conservadors on s'ha tendit a cercar la seguretat com a mitjà per garantir l'estabilitat, entenent aquesta estabilitat com un manteniment de l'estatu quo, de les estructures econòmiques i socials i del sistema en general. Això, sovint ha comportat mantenir les desigualtats i les mancances en sectors minoritaris o no dominants. El PGSC 2022-2025 és una aposta clara en un altre sentit, la de proveir de seguretat tota la ciutadania a Catalunya des d'una clara visió progressista i de país. Els reptes, doncs, persegueixen desplaçar la seguretat cap a espais on volem que romangui la societat: construir un model de societat socialment just, eficient, igualitari, sostenible i transparent.

Un **model de seguretat socialment just** és aquell que té com a objectiu garantir drets i llibertats, especialment a les persones que es troben en situacions de més vulnerabilitat. Les polítiques de seguretat han de tenir com a objectiu la persecució de la igualtat social. Aquesta fita només pot assolir-se aplicant criteris d'equitat – posar més cura encara en les persones que es troben en una situació pitjor – a totes les accions dels cossos operatius i de gestió.

En segon lloc, un **model de seguretat eficient** és el que és responsable amb els recursos públics i cerca l'excel·lència en el seu aprofitament. Mitjançant la participació, la cooperació amb actors internacionals, revisant les formes de treball o aplicant criteris d'avaluació, l'eficiència permet estalviar recursos allà on s'estaven emprant de més per reconduir-los allà on són més necessaris.

En tercer lloc, aquest Pla defineix el **model de seguretat igualitari**, tant en l'àmbit efectiu com de perspectiva. El Pla defineix mecanismes i instruments per apropar-se a la igualtat efectiva entre homes i dones en els cossos operatius, però també reforça o incorpora, allà on encara no hi és, la perspectiva de gènere com a manera d'aproximar-se a qualsevol àmbit d'estudi o actuació. El feminisme com a manera de fer, també en l'àmbit de la seguretat.

El quart repte és el d'assolir un **model de seguretat sostenible** que vetlli per les conseqüències de la petjada humana a Catalunya. D'una banda, el PGSC 2022-2025 estableix les vies de treball amb la ciutadania per incrementar la conscienciació i regulació que aquesta fa dels ecosistemes. Reduir els efectes negatius de l'activitat humana a la flora i la fauna a Catalunya és imprescindible tant a curt com a llarg termini. És urgent lluitar contra l'escalfament global però, també, prevenir o evitar efectes immediats com incendis o afectacions a zones naturals. De l'altra, els cossos operatius i de gestió del Departament d'Interior han de ser el més sostenibles possibles en les seves tasques i funcionament. Per tant, el Pla estableix estratègies interiors i globals de desenvolupament centrat en les persones que contribueixin a una millor seguretat alimentària, sanitària i personal, que proporcionaran un major benestar, nivell de vida i estabilitat, i per tant, una major prosperitat compartida i una seguretat més duradora.

Finalment, aquest Pla defineix un **model de seguretat transparent** que es guïï per la bona governança i la rendició de comptes davant la ciutadania. Les societats democràtiques ja no són només aquelles societats amb administracions públiques representatives, són aquelles en què la societat té accés a la informació per poder desenvolupar el seu esperit crític. Aquelles en què les accions i la manera d'executar els recursos estan definides i a l'abast de tothom. Per això, aquest model de seguretat estableix instruments clars i definits per sotmetre les accions de treball a l'escrutini democràtic.

Així, aquests cinc reptes dibuixen el model de seguretat per a la Catalunya actual: una Catalunya diversa, plural, equitativa i amb altes demandes democràtiques. Aquesta Catalunya requereix, doncs, un model de seguretat socialment just, eficient, igualitari, sostenible i transparent.

D'aquesta manera, els reptes definits tenen associats una sèrie d'objectius estratègics:

Reptes	Objectius estratègics
 <p>R1 SOCIALMENT JUST</p>	<p>1.1 Garantir l'exercici dels drets i llibertats de la ciutadania, especialment en situacions de màxima vulnerabilitat.</p>
	<p>1.2 Prioritzar les situacions de vulnerabilitat en les actuacions de les unitats vinculades al Departament d'Interior, especialment quan hi estiguin implicades persones grans i infants.</p>
	<p>1.3 Fomentar la participació dels i les professionals dels cossos operatius dels valors de la justícia social.</p>
	<p>1.4 Aconseguir la corresponsabilitat en la formació de la ciutadania en el terreny de les emergències i la seguretat.</p>
	<p>1.5 Revisar les estructures organitzatives de les unitats compensant els desequilibris territorials per tal de garantir la seguretat a tot el territori en les mateixes condicions.</p>

Reptes	Objectius estratègics
 R2 EFICIENT	2.1 Crear espais de debat des dels quals avaluar la idoneïtat dels procediments seguits pels cossos operatius en el compliment de les seves funcions.
	2.2 Consolidar els instruments de col·laboració i coordinació existents entre les unitats del Departament i amb altres entitats, i crear-ne de nous que ajudin en la consecució dels objectius perseguits.
	2.3 Consolidar i reforçar la presència de les unitats operatives del Departament d'Interior en agències internacionals en l'àmbit de la seguretat.
	2.4 Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.
	2.5 Actualitzar les capacitats dels cossos operatius adequant les plantilles atenent a les noves necessitats provocades pel sorgiment de noves amenaces.
 R3 IGUALITARI	3.1 Continuar avançant en la cerca de l'equitat en les plantilles dels i les professionals dels cossos operatius.
	3.2 Fomentar la prevenció, detecció precoç, sensibilització, atenció i recuperació de les dones que pateixen qualsevol forma de violència masclista per combatre-la de forma integral i coordinada.
	3.3 Mantenir i desenvolupar instruments que permetin tenir coneixement dels nivells de victimització i inseguretat de les persones grans i altres sectors socials en situació de vulnerabilitat.
	3.4 Dotar de recursos operatius la lluita contra els delictes d'odi i discriminació i qualsevol altra pràctica discriminatòria.
	3.5 Eliminar qualsevol forma de violència masclista contra totes les dones i nenes en els àmbits públic i privat.
 R4 SOSTENIBLE	4.1 Promoure una mobilitat més sostenible, saludable, connectada i autònoma.
	4.2 Incorporar mesures en la lluita contra el canvi climàtic a les polítiques, estratègies i plans del Departament d'Interior.
	4.3 Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.
	4.4 Millorar l'educació, la sensibilització i el treball dels cossos operatius respecte de la mitigació del canvi climàtic i la reducció dels seus efectes.
	4.5 Mobilitzar recursos i adoptar mesures urgents en la protecció de flora i fauna reduint la degradació dels hàbitats naturals i la pèrdua de la diversitat biològica.

Reptes	Objectius estratègics
 R5 TRANSPARENT	5.1 Garantir en totes les unitats els nivells més alts de transparència i rendició de comptes.
	5.2 Ampliar els mecanismes d'adopció de mesures participatives i representatives que responguin a les necessitats de la societat catalana.
	5.3 Incorporar al portal de dades obertes el producte dels estudis realitzats en l'àmbit de les enquestes de victimització, així com totes les dades de les unitats operatives de les quals, per la seva naturalesa, se'n pugui fer difusió.
	5.4 Augmentar la publicació de la informació pública d'interès per a la ciutadania a través dels diferents espais web del Departament d'Interior.
	5.5 Publicitar activament la informació sobre els procediments, composició, planificació i acords de col·laboració de l'estructura organitzativa del Departament d'Interior.

08 Programes d'actuació

08 Programes d'actuació

Fins al moment, el PGSC 2022-2025 s'ha centrat a radiografiar l'estat de la seguretat a Catalunya i a elaborar una diagnosi dels principals riscos i amenaces que es preveu que en els propers anys puguin manifestar-se amb més intensitat.

D'altra banda, l'apartat anterior ha servit per explicar quin és el model de seguretat projectat per als propers anys a través de la definició de cinc reptes i vint-i-cinc objectius estratègics que n'han de permetre l'assoliment.

En el present apartat se sistematitza l'acció programàtica del Pla. En altres paraules, hi trobareu tot allò que les unitats que configuren el sistema de seguretat i emergències de Catalunya, amb la finalitat de donar resposta a les necessitats detectades a la fase de diagnosi, planifiquen fer durant el període de vigència de l'actual Pla: 2022-2025.

El PGSC 2022-2025 persegueix consolidar la gestió integral i integrada de la seguretat pública, i per tal d'aconseguir-ho, ha fomentat el treball transversal i col·laborador de les diferents unitats que hi participen. D'aquesta manera, integrant la idea des de l'arrel del projecte, el producte resultant assegura una eina estratègica coherent amb la visió projectada per l'acció de govern en matèria de seguretat.

Un disseny basat en la transversalitat, coordinació i col·laboració entre unitats com el plantejat per aquest document defuig classificacions orgàniques o estructurals. És per això que les més de cent cinquanta accions elaborades per les unitats han estat estudiades atenent a la naturalesa de l'activitat que s'hi realitza i al subproducte resultant de la seva materialització. Així doncs, es presenten agrupades en vint línies d'actuació pertanyents a deu programes d'actuació diferenciats. Amb la convicció de treballar per aconseguir un model de seguretat que no estratifiqui les actuacions dels i les professionals dels cossos operatius i unitats de gestió, es proposen deu programes estretament connectats entre si.

Finalment, per tal de dotar de coherència els continguts del Pla exposats en els diferents apartats, els programes i línies d'actuació acaben associant-se a determinats objectius estratègics, un o diversos, i, en conseqüència, a l'assoliment dels reptes definits inicialment.

Per tant, els programes d'actuació i les línies associades són els següents:

■ P1 Amenaces prioritàries

- 1.L1 Ciberseguretat
- 1.L2 Mercat il·legal de marihuana
- 1.L3 Danys als ecosistemes i escalfament global

■ P2 Cossos operatius

- 2.L4 Adequació de les plantilles a les noves necessitats
- 2.L5 Igualtat

■ P3 Eficiència operativa

- 3.L6 Procediments de treball
- 3.L7 Eines de treball

■ P4 Coordinació

- 4.L8 Coordinació interna
- 4.L9 Coordinació externa

■ P5 Comunicació

- 5.L10 Difusió
- 5.L11 Sensibilització

■ P6 Coneixement

- 6.L12 Recerca i producció
- 6.L13 Formació

■ P7 Planificació

- 7.L14 Disseny d'eines
- 7.L15 Implementació

■ P8 Relacions amb la ciutadania

- 8.L16 Corresponsabilitat en matèria de prevenció
- 8.L17 Socialització de les eines i instruments de seguretat

■ P9 Actuació normativa

- 9.L18 Producció i modificació de normes
- 9.L19 Acció política i social en l'àmbit normatiu

■ P10 Avaluació

- 10.L20 Anàlisi i revisió d'instruments de treball

Programa 1

Amenaces prioritàries

En aquest programa es presenten les principals línies d'actuació relacionades amb aquelles amenaces que en els darrers anys han esdevingut un risc més gran per a la societat catalana. Tot i ser amenaces conegudes, la intensitat amb què s'han manifestat en els darrers anys requereix una intervenció prioritària per copsar les causes que provoquen aquest augment, establir estratègies preventives i minvar els efectes sobre la ciutadania.

Línies d'actuació

- **1.L1** Ciberseguretat
- **1.L2** Mercat il·legal de marihuana
- **1.L3** Danys als ecosistemes i escalfament global

P1 Amenaces prioritàries

1.L1 Ciberseguretat

Les dades de la darrera edició de l'Enquesta de seguretat pública de Catalunya 2020 posen de manifest un augment dels Enganys, estafes i frauds comesos en línia. Mentre que la resta de fets experimentaven un descens com a conseqüència del confinament, les accions vinculades amb el cibercrim han incrementat de manera considerable. L'increment de la connectivitat i els processos de digitalització associats, especialment en allò relatiu als hàbits de consum, fan preveure que el fenomen no remeti en els propers anys i que es consolidi com un àmbit delinqüencial en la societat catalana.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P1.L1.A1	Creació d'una unitat operativa especialitzada en ciberseguretat.	DGP	R1
P1.L1.A2	Intensificació de la col·laboració amb el CTTI i l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya.	DGP	R2
P1.L1.A3	Elaboració de campanyes de conscienciació sobre ciberestafes i delictes informàtics adreçades a la ciutadania i a les institucions.	DGP	R2

Objectius estratègics

O.E. 1.4. Aconseguir la corresponsabilitat de la ciutadania, en la formació de les emergències i la seguretat.

O.E. 2.2. Consolidar els instruments de col·laboració i coordinació existents entre les unitats del Departament i amb altres entitats, i crear-ne de nous que ajudin en la consecució dels objectius perseguits.

O.E. 2.5. Actualitzar les capacitats dels cossos operatius adequant les plantilles atenent a les noves necessitats provocades pel sorgiment de noves amenaces.

O.E. 5.5. Publicitar activament la informació sobre els procediments, composició, planificació i acords de col·laboració de l'estructura organitzativa del Departament d'Interior.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

P1 Amenaces prioritàries

1.L2 Mercat il·legal de marihuana

En els darrers anys, el mercat il·legal de marihuana a Catalunya ha experimentat un creixement notable que el situa com una de les principals problemàtiques al nostre país. A part de ser un problema de salut pública, d'aquesta realitat se'n deriven altres problemàtiques com l'assentament d'organitzacions criminals dins la xarxa social, econòmica i institucional, o els riscos associats a l'ús indegut o fraudulent dels subministraments energètics.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P1.L2.A4	Increment de les plantilles de les unitats especialitzades d'investigació, destinades a la lluita contra el mercat il·legal de la marihuana i altres delictes associats.	DGP	R2
P1.L2.A5	Impuls de les proves pilot i adquisició de noves tecnologies associades a la teledetecció de les plantacions il·legals de marihuana.	DGP	P
P1.L2.A6	Formalització d'un Pla d'inspeccions anuals en col·laboració amb el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural en el control de les plantacions de cànem i per evitar que serveixin per al narcotràfic.	DGAR	R1

Objectius estratègics

O.E. 2.2. Consolidar els instruments de col·laboració i coordinació existents entre les unitats del Departament i amb altres entitats, i crear-ne de nous que ajudin en la consecució dels objectius perseguits.

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

O.E. 2.5. Actualitzar les capacitats dels cossos operatius adequant les plantilles atenent a les noves necessitats provocades pel sorgiment de noves amenaces.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

P1 Amenaces prioritàries

1.L3 Danys als ecosistemes i escalfament global

L'escalfament global afecta transversalment el sistema internacional. La seguretat de les persones va lligada a la seguretat dels entorns naturals. Per tal de protegir-les dels riscos, els cossos operatius han de disposar del coneixement i les eines que els permetin actuar adequadament de manera preventiva i reactiva. El govern de la Generalitat, amb la participació de tots els seus departaments, s'ha compromès a avançar vers el desenvolupament sostenible mitjançant l'elaboració del Pla nacional per a la implementació de l'agenda 2030 a Catalunya.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P1.L2.A7	Recollida mensual de les dades de camp del programa DEBOSCAT per al seguiment de l'afectació de la sequera als boscos.	DGAR	R2
P1.L2.A8	Increment del nombre d'accions directes d'erradicació d'espècies de fauna i de flora exòtica invasora, per arribar a un mínim de 50 actuacions per àrea regional, des que s'implementin els PNTs corresponents.	DGAR	R2
P1.L2.A9	Millora de l'eficiència energètica en un 10% de les infraestructures de l'ISPC.	ISPC	R2

Objectius estratègics

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

O.E. 4.2. Incorporar mesures en la lluita contra el canvi climàtic a les polítiques, estratègies i plans del Departament d'Interior.

O.E. 4.3. Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.

O.E. 4.5. Mobilitzar recursos i adoptar mesures urgents en la protecció de flora i fauna reduint la degradació dels hàbitats naturals i la pèrdua de la diversitat biològica.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

Programa 2

Cossos operatius

Per tal de complir els estàndards de qualitat en la prestació dels serveis a la ciutadania, cal garantir que els cossos operatius que se n'encarreguen, formats i seleccionats sota criteris d'igualtat, ho facin amb els recursos necessaris i en les condicions òptimes.

Línies d'actuació

- **2.L4** Adequació de les plantilles a les noves necessitats
- **2.L5** Igualtat

P2 Cossos operatius

2.L4 Adequació de les plantilles a les noves necessitats

En l'àmbit de la seguretat pública, les tipologies delictives o d'emergències es caracteritzen pel fet de ser molt diverses i canviants. És imprescindible disposar d'equips humans formats, actualitzats i especialitzats per tal de fer-hi front. Entre d'altres aspectes, cal disposar de plantilles amb formacions específiques de respecte a la diversitat i a la igualtat de tracte i la no-discriminació i en els àmbits de l'odi i la discriminació, dels delictes racistes i xenòfobs.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P2.L4.A10	Increment de les plantilles encarregades de la lluita contra la ciberdelinqüència.	DGP	R2
P2.L4.A11	Desplegament de l'estructura de les àrees bàsiques amb la provisió de llocs d'agent major a les àrees d'especialització: prevenció i investigació d'incendis forestals, recursos forestals, espais naturals protegits i biodiversitat i fauna protegida, caça i pesca.	DGAR	R2
P2.L4.A12	Establiment dels torns de guàrdia presencial o de disponibilitat regional en els àmbits on sigui necessari.	DGAR	P
P2.L4.A13	Posada en servei del GECA amb l'especialització de 65 agents.	DGAR	P
P2.L4.A14	Desplegament, de forma efectiva, de totes les categories professionals previstes a la Llei 17/2003, del Cos d'Agents Rurals.	DGAR	P
P2.L4.A15	Dotació de la sala CECAT de Reus amb sis noves persones.	DGPC	R2
P2.L4.A16	Creació i dotació de la UCICH.	DGP	P
P2.L4.A17	Creació de la Regió Policial Virtual.	DGP	R1
P2.L4.A18	Creació d'una unitat assignada a la fiscalia especialitzada en la lluita contra el blanqueig de capitals.	DGP	R1
P2.L4.A19	Increment de la investigació per a la detecció i abordatge de grups organitzats de delinqüència multireincident d'alta mobilitat internacional.	DGP	R2

Objectius estratègics

O.E. 1.1. Garantir l'exercici dels drets i llibertats de la ciutadania, especialment en situacions de màxima vulnerabilitat.

O.E. 1.2. Prioritzar les situacions de vulnerabilitat en les actuacions de les unitats vinculades al Departament d'Interior, especialment quan hi estiguin implicades persones grans i infants.

O.E. 1.4. Aconseguir la corresponsabilitat de la ciutadania, en la formació de les emergències i la seguretat.

O.E. 2.2. Consolidar els instruments de col·laboració i coordinació existents entre les unitats del Departament i amb altres entitats, i crear-ne de nous que ajudin en la consecució dels objectius perseguits.

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

O.E. 2.5. Actualitzar les capacitats dels cossos operatius adequant les plantilles atenent a les noves necessitats provocades pel sorgiment de noves amenaces.

O.E. 4.3. Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.

O.E. 4.5. Mobilitzar recursos i adoptar mesures urgents en la protecció de flora i fauna reduint la degradació dels hàbitats naturals i la pèrdua de la diversitat biològica.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

P2 Cossos operatius

2.L5 Igualtat

El Departament d'Interior, a banda d'aplicar la perspectiva de gènere en tota la seva organització, aposta per polítiques actives d'igualtat implementant mesures que equilibrin els seus equips, tant pel que fa a l'accés com en les escales superiors.

Disposar de formació específica, procediments de treball i equips especialitzats en la lluita contra l'odi i la discriminació permet actuar amb més rapidesa i eficiència i crear polítiques preventives.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P2.L5.A20	Creació, validació i implementació de la Guia de recomanacions amb perspectiva de gènere per a la formació de l'ISPC.	ISPC	P
P2.L5.A21	Assoliment de la paritat a l'equip docent de la U.F 3.5 de Procediments Policials al CFBP.	ISPC	R1
P2.L5.A22	Reserva del 40% de places per a dones en les diferents convocatòries dels cossos operatius del Departament d'Interior.	SG	R2
P2.L5.A23	Increment del 15% en la formació específica per a la prevenció i lluita contra els delictes d'odi i discriminació.	ISPC	R2
P2.L5.A24	Elaboració d'un mapa de trànsit per augmentar la seguretat dels col·lectius de mobilitat vulnerables.	SCT	R1
P2.L5.A25	Elaboració d'un estudi sobre l'accidentalitat a Catalunya amb perspectiva de gènere.	SCT	R1

Objectius estratègics

O.E. 1.1. Garantir l'exercici dels drets i llibertats de la ciutadania, especialment en situacions de màxima vulnerabilitat.

O.E. 1.3. Fomentar la participació dels i les professionals dels cossos operatius dels valors de la justícia social.

O.E. 1.4. Aconseguir la corresponsabilitat de la ciutadania, en la formació de les emergències i la seguretat.

O.E. 3.1. Continuar avançant en la cerca de l'equitat en les plantilles dels i les professionals dels cossos operatius.

O.E. 3.2. Fomentar la prevenció, detecció precoç, sensibilització, atenció i recuperació de les dones que pateixen qualsevol forma de violència masclista per combatre-la de forma integral i coordinada.

O.E. 3.4. Dotar de recursos operatius la lluita contra els delictes d'odi i discriminació i qualsevol altra pràctica discriminatòria.

Reptes implicats

SJ
R1 SOCIALMENT JUST

E
R2 EFICIENT

I
R3 IGUALITARI

S
R4 SOSTENIBLE

T
R5 TRANSPARENT

Programa 3

Eficiència operativa

Amb el principi de legalitat com a pilar fonamental de l'actuació pública, amb l'objectiu de maximitzar l'eficiència dels cossos operatius, cal avançar en l'optimització de recursos i l'homogeneïtzació dels procediments. D'aquesta manera es garanteix que el servei i l'atenció que rep la ciutadania a Catalunya són igualitaris, equitatius i transparents.

Línies d'actuació

- **3.L6** Procediments de treball
- **3.L7** Eines de treball

P3 Eficiència operativa

3.L6 Procediments de treball

Per aplicar els procediments de la forma més eficient i eficaç, sempre complint amb els mandats legals, és de gran importància la participació i implicació de tots els cossos operatius i els i les professionals amb competències en les matèries tractades.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P3.L6.A26	Revisió de la instrucció operativa d'atenció a la víctima de delictes d'odi i discriminació per millorar l'actuació policial i evitar situacions de revictimització.	DGP	R1
P3.L6.A27	Intensificació dels instruments de coordinació policial/judicial d'abast internacional en la lluita contra el blanqueig de capitals.	DGP	R2
P3.L6.A28	Impuls del coneixement, la formació i l'assessorament a les víctimes, en l'àmbit de les violències masclistes i les violències sexuals, per promoure la denúncia pels fets que constitueixen infraccions administratives.	DGP	R2
P3.L6.A29	Assegurament de la participació efectiva de les víctimes i testimonis estrangers en els procediments policials i judicials, amb la finalitat de facilitar-ne la col·laboració.	DGP	R1
P3.L6.A30	Instal·lació de senyals fixos i barreres fixes en tots els tancaments de massissos durant els episodis de risc extrem d'incendi forestal.	DGAR	R2
P3.L6.A31	Establiment de controls d'accessos a massissos forestals els dies de risc extrem per IF.	DGAR	R2
P3.L6.A32	Realització d'una jornada formativa pe a cada municipi implicat en les jornades sobre el funcionament i protocol de petició al CECAT de les alarmes d'avisos massius a la població en risc.	DGPC	R2
P3.L6.A33	Celebració de reunions de treball amb gestors hidrològics (ACA, CHE, Xúquer) sobre els avisos massius per implantar la informació a la població en risc del trencament de preses mitjançant els avisos massius mentre no disposin de sirenes.	DGPC	R2
P3.L6.A34	Realització de quatre campanyes específiques anuals de control de les concessions i aprofitaments hidràulics i de manteniment dels cabals mínims.	DGAR	R2

ID	Accions	Unitat	Indicador
P3.L6.A35	Redacció i aprovació d'un PNT i de les actes d'inspecció específiques per al control d'activitats amb llicències i autoritzacions ambientals i les condicions dels abocadors, dels centres de gestió de residus, i les que emeten gasos a l'atmosfera.	DGAR	P
P3.L6.A36	Harmonització dels criteris definits per a la tramitació dels expedients sancionadors amb els establerts a la Llei orgànica 4/2015, de protecció de la seguretat ciutadana.	DGAS	R2
P3.L6.A37	Control i inspecció de les activitats amb llicències i autoritzacions ambientals i les condicions dels abocadors i dels centres de gestió de residus, amb una periodicitat bianual, a partir que s'hagin nomenat els agents majors de l'àrea d'especialització d'espais naturals protegits i biodiversitat.	DGAR	R2
P3.L6.A38	Automatització de la informació sobre activacions i desactivacions de plans de SICECAT en format dades obertes per fer-la accessible a qualsevol desenvolupador que la requereixi.	DGPC	R2
P3.L6.A39	Augment de la captura directa d'espècies cinegètiques que produeixen danys als conreus: senglar, conill, corb.	DGAR	R2
P3.L6.A40	Aprovació d'un PNT per a la inspecció de tinença d'espècies de fauna i flora exòtica invasora i implementació d'actes d'inspecció i denúncia específiques.	DGAR	R1
P3.L6.A41	Elaboració d'un pla de treball i gestió de recursos per garantir el suport al comandament operatiu en situacions de simultaneïtat d'emergències.	DGPEIS	R1
P3.L6.A42	Realització d'un mínim de dinou campanyes de control i vigilància anuals per combatre els factors de risc en la conducció.	SCT	R2

Objectius estratègics

- O.E. 1.5.** Revisar les estructures organitzatives de les unitats compensant els desequilibris territorials per tal de garantir la seguretat a tot el territori en les mateixes condicions.
- O.E. 2.2.** Consolidar els instruments de col·laboració i coordinació existents entre les unitats del Departament i amb altres entitats, i crear-ne de nous que ajudin en la consecució dels objectius perseguits.
- O.E. 2.3.** Consolidar i reforçar la presència de les unitats operatives del Departament d'Interior en agències internacionals en l'àmbit de la seguretat.
- O.E. 2.4.** Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.
- O.E. 2.5.** Actualitzar les capacitats dels cossos operatius adequant les plantilles atenent a les noves necessitats provocades pel sorgiment de noves amenaces.
- O.E. 4.1.** Promoure una mobilitat més sostenible, saludable, connectada i autònoma.
- O.E. 4.2.** Incorporar mesures en la lluita contra el canvi climàtic a les polítiques, estratègies i plans del Departament d'Interior.
- O.E. 4.3.** Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.
- O.E. 4.5.** Mobilitzar recursos i adoptar mesures urgents en la protecció de flora i fauna reduint la degradació dels hàbitats naturals i la pèrdua de la diversitat biològica.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

P3 Eficiència operativa

3.L7 Eines de treball

A banda de treballar en l'actualització i revisió de les eines de treball de les unitats del Departament d'Interior, és necessari adaptar les diferents solucions tecnològiques als entorns de treball i integrar-les en els sistemes de seguretat o emergències amb més abast.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P3.L7.A43	Adaptació del CAT112 a la Llei d'infraestructures crítiques.	CAT112	R1
P3.L7.A44	Identificació d'instruments de detecció de consum de substàncies que alteren la voluntat per adquirir-los i incorporar-los.	DGP	P
P3.L7.A45	Adquisició i instal·lació d'equips d'aigua, per cada àrea bàsica, per reforçar la intervenció immediata.	DGAR	R2
P3.L7.A46	Dotació de recursos tecnològics als AR, que permetin la informació i la gestió en temps real de l'accés als espais naturals, amb comptadors de pas de vehicles, lectors de matrícules i comptadors de pas de persones per cada àrea regional, junt amb el programari que permeti rebre les dades en temps real i obtenir imatges en temps real dels emplaçaments.	DGAR	R2
P3.L7.A47	Augment de la dotació per a la implementació del Pla d'emergència exterior del sector químic de Tarragona PLASEQTA i PLASEQCAT, de fins a 575 sensors, 5 sirenes noves i 4 càmeres noves de risc químic connectades al CECAT.	DGPC	R2
P3.L7.A48	Desenvolupament d'un programa d'infraestructures departamental per valor de 8.3 Meur per a la millora de les instal·lacions i equipaments de l'ISPC.	ISPC	R1
P3.L7.A49	Actualització de les dades i manteniment i millora de l'eina de visualització del Mapa de protecció civil de Catalunya.	DGPC	R1
P3.L7.A50	Integració tecnològica de deu agències d'emergències al 112.	CAT112	R2
P3.L7.A51	Integració del CECAT al sistema estatal d'avisos massius a la població.	DGPC	R1

Objectius estratègics

O.E. 1.5. Revisar les estructures organitzatives de les unitats compensant els desequilibris territorials per tal de garantir la seguretat a tot el territori en les mateixes condicions.

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

O.E. 4.3. Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.

O.E. 5.4. Augmentar la publicació de la informació pública d'interès per a la ciutadania a través dels diferents espais web del Departament d'Interior.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

Programa 4

Coordinació

Un dels reptes més grans de l'Administració pública és aconseguir una coordinació real i efectiva que no malmeti els recursos. En aquesta tasca, és imprescindible que els canals de coordinació establerts es defineixin de forma clara i viable.

Alhora, és obligació de les diferents administracions col·laborar per tal que la comunicació sigui tan interna com externa.

Línies d'actuació

- **4.L8** Coordinació interna
- **4.L9** Coordinació externa

P4 Coordinació

4.L8 Coordinació interna

Potenciar els mecanismes de coordinació i cooperació entre les diferents unitats del Departament, així com amb altres departaments i organismes de Catalunya, esdevé fonamental per assolir els objectius de la manera més eficient. Aquestes col·laboracions i la participació conjunta s'han de dissenyar, establir i aplicar de forma transversal i coordinada.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P4.L8.A52	Intensificació de les col·laboracions entre la DGP i el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural per al control de les plantacions de cànem i per evitar el narcotràfic.	DGP	R2
P4.L8.A53	Manteniment dels acords de col·laboració actuals amb l'ASPCAT en l'àmbit de la marihuana.	DGP	R2

Objectius estratègics

O.E. 2.2. Consolidar els instruments de col·laboració i coordinació existents entre les unitats del Departament i amb altres entitats, i crear-ne de nous que ajudin en la consecució dels objectius perseguits.

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

P4 Coordinació

4.L9 Coordinació externa

En l'actualitat, la dinàmica de la globalització condiona el context polític, social i econòmic mundial. La seguretat no n'és una excepció. El coneixement d'eines d'altres països, la col·laboració amb l'Estat i amb d'altres actors internacionals i les decisions conjuntes i coordinades serveixen per dotar d'eficiència els procediments de treball de les nostres unitats. Cal assegurar la presència dels nostres cossos operatius en els espais de debat, gestió i generació de coneixement de cadascuna de les matèries a escala internacional.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P4.L9.A54	Intensificació de la col·laboració en l'abordatge de les violències masclistes, sota la coordinació de la Comissió Nacional per a una Intervenció coordinada contra la Violència Masclista (CNVM) com a òrgan de país.	SG	R2
P4.L9.A55	Realització de campanyes informatives a les persones propietàries d'immobles i assegurament de la derivació a l'estament corresponent en cas de situacions de vulnerabilitat.	DGP	R2
P4.L9.A56	Consolidació i ampliació de la interlocució entre l'Oficina de Delictes d'Odi i Discriminació de la PG-ME i l'Oficina d'Odi i Discriminació d'àmbit nacional del Ministeri de l'Interior.	DGP	R2
P4.L9.A57	Signatura de convenis de cooperació amb la xarxa especialitzada i les entitats assistencials per informar sobre les situacions de risc en l'àmbit de les violències masclistes, especialment en les situacions d'urgència i crisis.	DGP	R2
P4.L9.A58	Establiment de canals de col·laboració i cooperació amb els consolats per tal d'informar els turistes en la prevenció i procés de denúncia, especialment en l'àmbit dels robatoris amb violència o intimidació.	DGP	R2
P4.L9.A59	Potenciació de les col·laboracions en la lluita contra la multireincidència amb les FCSE i altres organismes policials i judicials internacionals.	DGP	R2
P4.L9.A60	Integració de la PG-ME en dos òrgans europeus de referència per compartir coneixement i intel·ligència (Radicalization Awareness Network i Internet Referral Unit d'EUROPOL).	DGP	R2
P4.L9.A61	Participació en projectes europeus i fòrums internacionals en l'àmbit de la protecció civil i la gestió de les emergències.	DGPC	R2

Objectius estratègics

O.E. 1.4. Aconseguir la corresponsabilitat de la ciutadania, en la formació de les emergències i la seguretat.

O.E. 2.2. Consolidar els instruments de col·laboració i coordinació existents entre les unitats del Departament i amb altres entitats, i crear-ne de nous que ajudin en la consecució dels objectius perseguits.

O.E. 2.3. Consolidar i reforçar la presència de les unitats operatives del Departament d'Interior en agències internacionals en l'àmbit de la seguretat.

O.E. 2.5. Actualitzar les capacitats dels cossos operatius adequant les plantilles atenent a les noves necessitats provocades pel sorgiment de noves amenaces.

O.E. 3.2. Fomentar la prevenció, detecció precoç, sensibilització, atenció i recuperació de les dones que pateixen qualsevol forma de violència masclista per combatre-la de forma integral i coordinada.

O.E. 3.4. Dotar de recursos operatius la lluita contra els delictes d'odi i discriminació i qualsevol altra pràctica discriminatòria.

O.E. 5.4. Augmentar la publicació de la informació pública d'interès per a la ciutadania a través dels diferents espais web del Departament d'Interior.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

Programa 5

Comunicació

La comunicació és una eina cabdal per garantir la transparència i el dret d'accés a la informació pública. En l'àmbit de la seguretat, cal posar en valor la funció de la comunicació pública, que, alhora que permet compartir els resultats de les actuacions dels cossos operatius, potencia el contacte entre ciutadania i administració i construeix una societat més coneixedora dels riscos i amenaces i més capacitada per prevenir-los.

Línies d'actuació

- **5.L10** Difusió
- **5.L11** Sensibilització

P5 Comunicació

5.L10 Difusió

Difondre totes les actuacions amb afectació a la ciutadania de forma ràpida i concreta serveix per donar seguretat i informació directa. Treballar en aquesta transparència i immediatesa evita les falses notícies i la inseguretat. Donar a conèixer totes les dades d'aquestes actuacions permet un control de la societat i altres poders públics i garanteix que aquestes compleixen la normativa vigent i els procediments de treball.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P5.L10.A62	Ampliació del nombre de xerrades en centres escolars dirigides a la prevenció de les violències sexuals.	DGP	R2
P5.L10.A63	Senyalització d'un mínim de deu zones amb punts de cobertura òptima per a la telefonia mòbil a l'hora de contactar amb el 112 en els espais naturals, zones rurals i de muntanya de Catalunya.	CAT112	R2
P5.L10.A64	Publicació en el portal de dades obertes de totes les bases de dades anonimitzades de les enquestes de victimització.	DGAS SG	R2
P5.L10.A65	Realització d'una campanya de comunicació i la seva posterior implementació, en relació amb el Pla d'emergència exterior del sector químic de Tarragona PLASEQTA i PLASEQCAT.	DGPC	R2
P5.L10.A66	Implementació de dues estratègies comunicatives per a la reducció de riscos: incendis a la llar i accidents al medi natural.	DGPEIS	R2

Objectius estratègics

O.E. 1.4. Aconseguir la corresponsabilitat de la ciutadania, en la formació de les emergències i la seguretat.

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

O.E. 3.2. Fomentar la prevenció, detecció precoç, sensibilització, atenció i recuperació de les dones que pateixen qualsevol forma de violència masclista per combatre-la de forma integral i coordinada.

O.E. 3.5. Eliminar qualsevol forma de violència masclista contra totes les dones i nenes en els àmbits públic i privat.

O.E. 4.3. Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.

O.E. 5.3. Incorporar al portal de dades obertes el producte dels estudis realitzats en l'àmbit de les enquestes de victimització, així com totes les dades de les unitats operatives de les quals, per la seva naturalesa, se'n pugui fer difusió.

O.E. 5.4. Augmentar la publicació de la informació pública d'interès per a la ciutadania a través dels diferents espais web del Departament d'Interior.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

P5 Comunicació

5.L11 Sensibilització

Les campanyes de sensibilització esdevenen un recurs molt important per fomentar la corresponsabilitat ciutadana en matèria de prevenció. Gràcies a aquestes eines, la ciutadania pot prendre consciència davant fenòmens tan diversos com la preservació de l'entorn natural, els riscos en l'ús de les noves tecnologies o les recomanacions a l'hora de conduir vehicles de mobilitat personal, entre d'altres.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P5.L11.A67	Realització d'un mínim de dues campanyes de comunicació per sensibilitzar davant els riscos naturals i els efectes del canvi climàtic.	DGPC	R2
P5.L11.A68	Seguiment de la implementació de les activitats formatives de sensibilització i recomanacions a les persones conductores de VMP dissenyades per l'SCT.	SCT	R2
P5.L11.A69	Realització d'un mínim de dues campanyes anuals de sensibilització sobre trànsit, als mitjans de comunicació, a més de les campanyes a les xarxes socials i altres canals de difusió.	SCT	R2
P5.L11.A70	Realització de tres campanyes de sensibilització adreçades a joves en l'àmbit de l'autoprotecció per riscos naturals i tecnològics (scape room) i en l'àmbit de la seguretat en festivals (motxilles, vídeos i càpsules de consells).	DGPC	R2
P5.L11.A71	Realització d'un mínim de quatre campanyes de sensibilització en relació amb el bany segur.	DGPC	R2

Objectius estratègics

O.E. 1.4. Aconseguir la corresponsabilitat de la ciutadania, en la formació de les emergències i la seguretat.

O.E. 4.1. Promoure una mobilitat més sostenible, saludable, connectada i autònoma.

O.E. 4.2. Incorporar mesures en la lluita contra el canvi climàtic a les polítiques, estratègies i plans del Departament d'Interior.

O.E. 4.4. Millorar l'educació, la sensibilització i el treball dels cossos operatius respecte de la mitigació del canvi climàtic i la reducció dels seus efectes.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

Programa 6

Coneixement

Per assolir l'eficiència, eficàcia i bona governança es requereix un treball continuat d'anàlisi de les actuacions. Una visió integral de la seguretat com la que inspira el present document requereix incorporar el coneixement generat, propi o d'altri, als procediments de treball de totes les unitats. Alhora, cal aconseguir traslladar tot aquest coneixement als i les professionals per tal que l'incorporin en les seves actuacions, amb una oferta formativa adaptada a les seves competències.

Línies d'actuació

- **5.L12** Recerca i producció
- **6.L13** Formació

P6 Coneixement

6.L12 Recerca i producció

Un dels elements fonamentals per a l'establiment de procediments de treball eficients passa per fer-ne un disseny basat en el coneixement. Les administracions públiques són actors productors d'informació a través de les moltes dades que generen les seves actuacions. Cal treballar per convertir tota aquesta informació en coneixement, per comprendre possibles patrons existents en matèria de seguretat que permetin fer prediccions, decidir, planificar i dissenyar les polítiques públiques més adients per a cada necessitat.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P6.L12.A72	Elaboració d'informes sobre el fenomen i els efectes criminals relacionats amb el mercat il·legal de marihuana.	DGP	P
P6.L12.A73	Creació d'un grup d'anàlisi i estudi del ciberkrim.	DGP	R1
P6.L12.A74	Signatura d'un conveni amb la UdL i un altre amb els centres de recerca CREAF/CTFC per millorar les tècniques d'investigació d'incendis forestals.	DGAR	R1
P6.L12.A75	Creació, de forma anual, d'un grup de recerca interdisciplinari amb experts per tractar la temàtica assignada a aquell any acadèmic.	ISPC	P
P6.L12.A76	Elaboració d'un estudi sobre els efectes de la sinistralitat a partir de la simulació d'accidents de trànsit.	SCT	R2
P6.L12.A77	Presentació i publicació d'un mínim de cinc enquestes de victimització en l'àmbit de la seguretat pública i col·lectius específics.	DGAS SG	R2
P6.L12.A78	Potenciació del coneixement intern de les activitats generadores de risc o les més vulnerables.	DGPEIS	P

Objectius estratègics

O.E. 1.2. Prioritzar les situacions de vulnerabilitat en les actuacions de les unitats vinculades al Departament d'Interior, especialment quan hi estiguin implicades persones grans i infants.

O.E. 1.4. Aconseguir la corresponsabilitat de la ciutadania, en la formació de les emergències i la seguretat.

O.E. 2.1. Crear espais de debat des dels quals avaluar la idoneïtat dels procediments seguits pels cossos operatius en el compliment de les seves funcions.

O.E. 2.2. Consolidar els instruments de col·laboració i coordinació existents entre les unitats del Departament i amb altres entitats, i crear-ne de nous que ajudin en la consecució dels objectius perseguits.

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

O.E. 2.5. Actualitzar les capacitats dels cossos operatius adequant les plantilles atenent a les noves necessitats provocades pel sorgiment de noves amenaces.

O.E. 3.2. Fomentar la prevenció, detecció precoç, sensibilització, atenció i recuperació de les dones que pateixen qualsevol forma de violència masclista per combatre-la de forma integral i coordinada.

O.E. 3.3. Mantenir i desenvolupar instruments que permetin tenir coneixement dels nivells de victimització i inseguretat de les persones grans i altres sectors socials en situació de vulnerabilitat.

O.E. 4.1. Promoure una mobilitat més sostenible, saludable, connectada i autònoma.

O.E. 4.3. Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.

O.E. 4.4. Millorar l'educació, la sensibilització i el treball dels cossos operatius respecte de la mitigació del canvi climàtic i la reducció dels seus efectes.

O.E. 5.4. Augmentar la publicació de la informació pública d'interès per a la ciutadania a través dels diferents espais web del Departament d'Interior.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALTARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

P6 Coneixement

6.L13 Formació

En un àmbit canviant com el de la seguretat, elaborar propostes formatives per als i les professionals esdevé fonamental per garantir els nivells de qualificació que l'organització requereix. La incorporació de les noves tecnologies pot assegurar el caràcter continuat de la formació, alhora que les noves eines en línia permeten arribar a un nombre més gran de persones simultàniament.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P6.L13.A79	Adaptació i actualització de la formació de la PG-ME a les noves formes delictives en l'àmbit tecnològic.	DGP	R2
P6.L13.A80	Preparació de continguts formatius en l'àmbit de la intervenció en vehicles elèctrics i incendis en EGA.	DGPEIS	R2
P6.L13.A81	Incorporació de la formació del cos d'agents rurals a l'ISPC.	ISPC	R1
P6.L13.A82	Estructuració de la formació dels i les professionals dels cossos operatius d'acord amb els criteris del sistema educatiu de formació reglada, tant a nivell de formació professional com universitari.	ISPC	R2
P6.L13.A83	Disseny d'un nou espai de formació destinat a realitzar simulacions virtuals per a l'activitat docent.	ISPC	R1
P6.L13.A84	Creació d'un espai sostenible de pràctiques per a la formació dels bombers.	ISPC	R1
P6.L13.A85	Disseny i oferta de formació específica per a la prevenció de les violències masclistes i sexuals.	ISPC	R2
P6.L13.A86	Continuació de la realització dels parcs infantils de trànsit amb bicicletes i disseny d'una nova proposta formativa per a l'educació viària en bicicleta.	SCT	P
P6.L13.A87	Ampliació, en quinze sessions anuals, dels cursos de formació 3.0 per a motoristes en carreteres obertes i ampliació d'aquesta oferta formativa a l'àmbit urbà.	SCT	R2
P6.L13.A88	Oferiment del curs formatiu en línia del Protocol per a l'abordatge de les infraccions d'odi i discriminació per a les policies locals de Catalunya.	DGAS ISPC DGCPL	R1
P6.L13.A89	Disseny dels cursos de conducció segura per a motocicletes i ciclomotors.	SCT	R2
P6.L13.A90	Realització dels cursos de sensibilització i reeducació viària als conductors i conductores que han perdut punts o el permís de conduir.	SCT	R2

Objectius estratègics

- O.E. 1.5.** Revisar les estructures organitzatives de les unitats compensant els desequilibris territorials per tal de garantir la seguretat a tot el territori en les mateixes condicions.
- O.E. 2.2.** Consolidar els instruments de col·laboració i coordinació existents entre les unitats del Departament i amb altres entitats, i crear-ne de nous que ajudin en la consecució dels objectius perseguits.
- O.E. 2.4.** Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.
- O.E. 2.5.** Actualitzar les capacitats dels cossos operatius adequant les plantilles atenent a les noves necessitats provocades pel sorgiment de noves amenaces.
- O.E. 3.2.** Fomentar la prevenció, detecció precoç, sensibilització, atenció i recuperació de les dones que pateixen qualsevol forma de violència masclista per combatre-la de forma integral i coordinada.
- O.E. 3.4.** Dotar de recursos operatius la lluita contra els delictes d'odi i discriminació i qualsevol altra pràctica discriminatòria.
- O.E. 3.5.** Eliminar qualsevol forma de violència masclista contra totes les dones i nenes en els àmbits públic i privat.
- O.E. 4.1.** Promoure una mobilitat més sostenible, saludable, connectada i autònoma.
- O.E. 4.2.** Incorporar mesures en la lluita contra el canvi climàtic a les polítiques, estratègies i plans del Departament d'Interior.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

Programa 7

Planificació

Les administracions públiques han d'elaborar les eines necessàries per a la realització de les seves funcions. Aquesta tasca s'ha de fer sota la supervisió dels i les professionals, coneixedors en primera persona de les necessitats de cada unitat. D'altra banda, cal fer un seguiment en la seva implementació per tal de garantir-ne la idoneïtat i assegurar les actualitzacions pertinents quan siguin necessàries.

Línies d'actuació

- **7.L14** Disseny d'eines
- **7.L15** Implementació

P7 Planificació

7.L14 Disseny d'eines

El disseny de nous processos i la recerca de noves metodologies, així com el coneixement i interpretació de nous tipus delictius, permeten actuar de forma més ràpida i efectiva i millorar en allò relatiu a la prevenció d'aquestes tipologies. Per poder treballar eficientment cal disposar de les eines adequades que permetin el compliment d'aquests objectius.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P7.L14.A91	Creació d'una Taula Preventiva de l'Odi i la Discriminació.	DGP	R1
P7.L14.A92	Creació d'un grup de treball que elabori un mínim de cinc PNTs adreçats a policies locals per aplicar criteris homogenis.	DGCPL	P
P7.L14.A93	Realització d'una campanya anual d'inspecció del compliment de les mesures de prevenció i autoprotecció de prevenció d'incendis forestals (en urbanitzacions, nuclis de població, edificacions i instal·lacions, carreteres, vies fèrries, línies elèctriques).	DGAR	R2
P7.L14.A94	Intensificació, en un 30%, de la vigilància i inspecció preventives d'activitats amb risc d'incendis forestals.	DGAR	R2
P7.L14.A95	Actualització i incorporació dins els plans especials d'emergències més activats per causa del canvi climàtic (INFOCAT, INUNCAT i VENTCAT) del contingut del PECAR.	DGAR DGPC	R2
P7.L14.A96	Estudi de la possible incorporació de nous canals d'entrada per comunicar emergències al 112.	CAT112	P
P7.L14.A97	Anàlisi de la implementació de nous canals de recepció de dades dels alertadors qualificats (entitats, e-call privats, taxis, CRA, etc.)	CAT112	P
P7.L14.A98	Adaptació de la preparació i resposta a emergències a les necessitats dels col·lectius vulnerables per garantir la seva autoprotecció en igualtat de condicions.	DGPC	P
P7.L14.A99	Desenvolupament d'una aplicació de tramitació de plans de protecció civil municipals.	DGPC	R1
P7.L14.A100	Elaboració i implementació d'un pla d'accions preventives per disminuir el risc d'un GIF.	DGPEIS	P
P7.L14.A101	Aprovació i facilitació dels materials formatius en matèria d'igualtat, diversitat i no-discriminació als aspirants i als centres de formació especialitzats en l'àmbit de la seguretat privada.	DGAS	P
P7.L14.A102	Elaboració d'un programa de pràctiques voluntàries en entitats socials en el marc del CFBP.	ISPC	R1

ID	Accions	Unitat	Indicador
P7.L14.A103	Elaboració d'un mapa de dispositius de videovigilància policial.	DGAS	R1
P7.L14.A104	Redacció d'un mínim anual de 12 PLSV i 12 treballs tècnics de seguretat viària, en àmbits concrets com la pacificació del trànsit, l'ordenació d'un àmbit concret, els entorns escolars, etc.	SCT	R2
P7.L14.A105	Disseny d'un procediment homogeni i actualització dels formularis per a les sol·licituds d'autoritzacions de càmeres de videovigilància policial.	DGAS	P
P7.L14.A106	Redacció i aprovació del Pla de seguretat viària 2024-2026 i implementació de les accions establertes.	SCT	P

Objectius estratègics

O.E. 1.1. Garantir l'exercici dels drets i llibertats de la ciutadania, especialment en situacions de màxima vulnerabilitat.

O.E. 1.2. Prioritzar les situacions de vulnerabilitat en les actuacions de les unitats vinculades al Departament d'Interior, especialment quan hi estiguin implicades persones grans i infants.

O.E. 1.3. Fomentar la participació dels i les professionals dels cossos operatius dels valors de la justícia social.

O.E. 1.4. Aconseguir la corresponsabilitat de la ciutadania, en la formació de les emergències i la seguretat.

O.E. 1.5. Revisar les estructures organitzatives de les unitats compensant els desequilibris territorials per tal de garantir la seguretat a tot el territori en les mateixes condicions.

O.E. 2.1. Crear espais de debat des dels quals avaluar la idoneïtat dels procediments seguits pels cossos operatius en el compliment de les seves funcions.

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

O.E. 3.2. Fomentar la prevenció, detecció precoç, sensibilització, atenció i recuperació de les dones que pateixen qualsevol forma de violència masclista per combatre-la de forma integral i coordinada.

O.E. 3.4. Dotar de recursos operatius la lluita contra els delictes d'odi i discriminació i qualsevol altra pràctica discriminatòria.

O.E. 3.5. Eliminar qualsevol forma de violència masclista contra totes les dones i nenes en els àmbits públic i privat.

O.E. 4.1. Promoure una mobilitat més sostenible, saludable, connectada i autònoma.

O.E. 4.2. Incorporar mesures en la lluita contra el canvi climàtic a les polítiques, estratègies i plans del Departament d'Interior.

O.E. 4.3. Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.

O.E. 5.4. Augmentar la publicació de la informació pública d'interès per a la ciutadania a través dels diferents espais web del Departament d'Interior.

O.E. 5.5. Publicitar activament la informació sobre els procediments, composició, planificació i acords de col·laboració de l'estructura organitzativa del Departament d'Interior.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

P7 Planificació

7.L15 Implementació

Tan important és identificar què cal fer com fer-ho amb rigor, professionalitat i eficàcia. És necessari assegurar la coherència entre el disseny de les accions i la seva materialització per garantir que les polítiques públiques de seguretat compleixen estrictament les finalitats per les quals van ser creades.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P7.L15.A107	Revisió dels procediments de treball associats als desnonaments i ocupacions.	DGP	R2
P7.L15.A108	Implementació del PAVS.	DGP	R1
P7.L15.A109	Ampliació, a tot Catalunya, de les campanyes d'inspecció i control de dejeccions ramaderes i de fitosanitaris.	DGAR	R2
P7.L15.A110	Implementació de mesures de suport a la ramaderia extensiva: cremes controlades de pastures.	DGAR	R2
P7.L15.A111	Revisió dels convenis amb ARC, ACA i increment del seguiment de les autoritzacions i de les llicències ambientals amb coordinació amb les OTAAs i les OGAUs.	DGAR	P
P7.L15.A112	Aprovació i implementació del Protocol per a la prevenció, detecció i gestió de situacions d'odi i discriminació en l'àmbit de la seguretat privada.	DGAS	R1
P7.L15.A113	Realització d'un pilot de sensors en rius i de programari de processament de dades per a la detecció avançada d'inundacions greus sobtades en cursos fluvials de caràcter torrencial o barrancs amb incidència en zones vulnerables.	DGPC	P
P7.L15.A114	Subvencionaments a municipis amb risc químic en matèria de protecció civil.	DGPC	R2
P7.L15.A115	Subvencionament, amb fins a 550.000, a ens locals per a la gestió de les emergències.	DGPC	R2
P7.L15.A116	Implementació, en coordinació amb la UAB, de mesures de suport a la ramaderia extensiva (integració de gossos mastins en els ramats, assessorament sobre maneig, equips i dispositius per prevenir l'atac de mamífers depredadors).	DGAR	P
P7.L15.A117	Subvencionament als ens locals per desenvolupar actuacions vinculades a la mobilitat segura i sostenible, intel·ligent, la pacificació del trànsit i la reducció de l'accidentalitat en l'àmbit urbà.	SCT	R2

ID	Accions	Unitat	Indicador
P7.L15.A118	Creació d'un mínim de dos grups de treball per impulsar les accions del Pacte Nacional per a la Mobilitat Segura i Sostenible mitjançant la Secretaria Tècnica del Pacte.	SCT	R2
P7.L15.A119	Implementació de les accions establertes al Pla ITS.	SCT	R1
P7.L15.A120	Desplegament del Decret 249/2019, pel qual s'aprova el reglament d'ús d'armes del Cos d'Agents Rurals.	DGAR	R1
P7.L15.A121	Implementació del títol de Tècnic Superior en Formació per a la Mobilitat Segura i Sostenible, en col·laboració amb el Departament d'Educació.	SCT	R1
P7.L15.A122	Impuls de la selecció conjunta de les policies locals.	DGCPL	R2
P7.L15.A123	Presentació dels resultats de l'Enquesta de mobilitat i seguretat viària de Catalunya.	SCT SG	R1

Objectius estratègics

O.E. 1.1. Garantir l'exercici dels drets i llibertats de la ciutadania, especialment en situacions de màxima vulnerabilitat.

O.E. 1.2. Prioritzar les situacions de vulnerabilitat en les actuacions de les unitats vinculades al Departament d'Interior, especialment quan hi estiguin implicades persones grans i infants.

O.E. 1.3. Fomentar la participació dels i les professionals dels cossos operatius dels valors de la justícia social.

O.E. 1.5. Revisar les estructures organitzatives de les unitats compensant els desequilibris territorials per tal de garantir la seguretat a tot el territori en les mateixes condicions.

O.E. 2.1. Crear espais de debat des dels quals avaluar la idoneïtat dels procediments seguits pels cossos operatius en el compliment de les seves funcions.

O.E. 2.2. Consolidar els instruments de col·laboració i coordinació existents entre les unitats del Departament i amb altres entitats, i crear-ne de nous que ajudin en la consecució dels objectius perseguits.

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

O.E. 2.5. Actualitzar les capacitats dels cossos operatius adequant les plantilles atenent a les noves necessitats provocades pel sorgiment de noves amenaces.

O.E. 3.2. Fomentar la prevenció, detecció precoç, sensibilització, atenció i recuperació de les dones que pateixen qualsevol forma de violència masclista per combatre-la de forma integral i coordinada.

O.E. 3.4. Dotar de recursos operatius la lluita contra els delictes d'odi i discriminació i qualsevol altra pràctica discriminatòria.

O.E. 3.5. Eliminar qualsevol forma de violència masclista contra totes les dones i nenes en els àmbits públic i privat.

O.E. 4.1. Promoure una mobilitat més sostenible, saludable, connectada i autònoma.

O.E. 4.2. Incorporar mesures en la lluita contra el canvi climàtic a les polítiques, estratègies i plans del Departament d'Interior.

O.E. 4.3. Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.

O.E. 5.4. Augmentar la publicació de la informació pública d'interès per a la ciutadania a través dels diferents espais web del Departament d'Interior.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

Programa 8

Relacions amb la ciutadania

La raó de ser de l'Administració pública és donar servei a la ciutadania. La relació entre les institucions i els ciutadans i les ciutadanes ha de ser bidireccional i ha de garantir que les polítiques públiques s'adeqüen al que la societat necessita. Des de la identificació de les necessitats, passant pel disseny de les polítiques públiques i fins al resultat final, la ciutadania n'ha de ser partícip.

Línies d'actuació

- **8.L16** Corresponsabilitat en matèria de prevenció
- **8.L17** Socialització de les eines i instruments de seguretat

P8 Relacions amb la ciutadania

8.L16 Corresponsabilitat en matèria de prevenció

Una de les obligacions de les administracions públiques és fer partícip la ciutadania de les polítiques que elabora i fer-la coneixedora dels riscos existents i de quins són els àmbits on pot intervenir, participar i accedir a més informació, per tal d'evitar-los. Una ciutadania que participa en la prevenció construeix una societat més segura.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P8.L16.A124	Increment, mitjançant xerrades fetes per les ORC, de la sensibilització sobre els delictes d'odi i discriminació, a diferents col·lectius.	DGP	R2
P8.L16.A125	Realització de campanyes preventives i de corresponsabilitat amb la ciutadania sobre els riscos en l'ús d'internet.	DGP	R2
P8.L16.A126	Realització de xerrades d'informació en matèria de prevenció de la radicalització en diferents àmbits, i especialment en centres escolars i penitenciaris i amb comunitats religioses i associacions culturals.	DGP	R2
P8.L16.A127	Implementació d'un nou sistema d'enviament d'SMS que informin de la gestió de l'emergència la persona alertadora.	CAT112	R1
P8.L16.A128	Establiment d'un programa de visites escolars del segon cicle de primària i secundària als parcs de bombers.	DGPEIS	R2

Objectius estratègics

O.E. 1.4. Aconseguir la corresponsabilitat de la ciutadania, en la formació de les emergències i la seguretat.

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

O.E. 3.4. Dotar de recursos operatius la lluita contra els delictes d'odi i discriminació i qualsevol altra pràctica discriminatòria.

O.E. 4.3. Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.

O.E. 5.2. Ampliar els mecanismes d'adopció de mesures participatives i representatives que responguin a les necessitats de la societat catalana.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

P8 Relacions amb la ciutadania

8.L17 Socialització de les eines i instruments de seguretat

Cal que el Departament d'Interior ofereixi a la ciutadania l'accés a totes aquelles eines que li permeti augmentar els seus nivells de seguretat. Ja sigui en l'àmbit de la prevenció, com en les seves relacions amb l'Administració, les persones han de tenir al seu abast la informació i els recursos necessaris per saber utilitzar-los.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P8.L17.A129	Oferiment a les escoles i centres educatius de diferents activitats específiques, en el marc del programa d'educació ambiental EDUCAR.	DGAR	R2
P8.L17.A130	Realització de campanyes informatives anuals de mesures de prevenció d'incendis forestals en diverses campanyes, com la sega del cereal o el borrar del pollancre.	DGAR	R2
P8.L17.A131	Consolidació de la presència del Cos d'Agents Rurals al Saló de l'Ensenyament i reforç de les activitats de divulgació ambiental amb un mínim de cinc emplaçaments anuals de l'exposició itinerant "35 anys del Cos d'Agents Rurals".	DGAR	P
P8.L17.A132	Creació del Campus ISPC com a espai virtual dedicat a la formació oberta a la ciutadania.	ISPC	R2
P8.L17.A133	Programació d'activitats formatives obertes a la ciutadania en el marc de la iniciativa Any temàtic.	ISPC	R2
P8.L17.A134	Oferiment del servei INVICTES a les víctimes de trànsit ferides greus amb seqüeles de per vida, per tal d'afavorir la seva autonomia personal i la seva vida independent.	SCT	R2
P8.L17.A135	Oferiment proactiu del servei del SIAVT als familiars de les víctimes mortals durant un any després de l'accident.	SCT	R2
P8.L17.A136	Oferiment, mitjançant el SEM, de suport psicològic en la comunicació de les males notícies en accidents de trànsit amb víctimes mortals.	SCT	R2

Objectius estratègics

- O.E. 1.1.** Garantir l'exercici dels drets i llibertats de la ciutadania, especialment en situacions de màxima vulnerabilitat.
- O.E. 1.2.** Prioritzar les situacions de vulnerabilitat en les actuacions de les unitats vinculades al Departament d'Interior, especialment quan hi estiguin implicades persones grans i infants.
- O.E. 1.4.** Aconseguir la corresponsabilitat de la ciutadania, en la formació de les emergències i la seguretat.
- O.E. 2.1.** Crear espais de debat des dels quals avaluar la idoneïtat dels procediments seguits pels cossos operatius en el compliment de les seves funcions.
- O.E. 4.2.** Incorporar mesures en la lluita contra el canvi climàtic a les polítiques, estratègies i plans del Departament d'Interior.
- O.E. 4.3.** Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.
- O.E. 4.4.** Millorar l'educació, la sensibilització i el treball dels cossos operatius respecte de la mitigació del canvi climàtic i la reducció dels seus efectes.
- O.E. 5.2.** Ampliar els mecanismes d'adopció de mesures participatives i representatives que responguin a les necessitats de la societat catalana.
- O.E. 5.4.** Augmentar la publicació de la informació pública d'interès per a la ciutadania a través dels diferents espais web del Departament d'Interior.
- O.E. 5.5.** Publicitar activament la informació sobre els procediments, composició, planificació i acords de col·laboració de l'estructura organitzativa del Departament d'Interior.

Reptes implicats

Programa 9

Actuació normativa

Una societat democràtica requereix un sistema normatiu coherent amb els principis i valors de la ciutadania. És cabdal, doncs, assegurar que tots els àmbits de l'Administració vetllen per l'actualització i adequació del marc normatiu.

Línies d'actuació

- **9.L18** Producció i modificació de normes
- **9.L19** Acció política i social en l'àmbit normatiu

P9 Actuació normativa

9.L18 Producció i modificació de normes

Les societats canvien al llarg del temps i exigeixen models de resposta diferents. Per aquesta raó, el marc normatiu ha de ser l'adient per assegurar que les actuacions més eficients i justes s'acullen en tot moment a la legalitat vigent. Cal treballar en un sistema de producció i modificació normatives que permeti el compliment de les polítiques departamentals.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P9.L18.A137	Aprovació d'una norma que reconegui i reguli el Pla Alfa i el tancament de massissos per risc extrem d'incendis forestals.	DGAR SG	R1
P9.L18.A138	Revisió del Decret 155/2014, de 25 de novembre, pel qual s'aprova el contingut mínim per a l'elaboració i l'homologació dels plans de protecció civil municipals i s'estableix el procediment per a la seva tramitació conjunta.	DGPC SG	R1
P9.L18.A139	Revisió del Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.	DGPC SG	R1
P9.L18.A140	Elaboració i aprovació del decret de regulació dels vigilants municipals.	DGCPL SG	R1
P9.L18.A141	Aprovació del decret d'imatge corporativa de les policies locals.	DGCPL SG	R1
P9.L18.A142	Elaboració i aprovació del decret de criteris d'informes de prevenció del risc en el tràmit urbanístic.	DGPC SG	R1

Objectius estratègics

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

O.E. 2.5. Actualitzar les capacitats dels cossos operatius adequant les plantilles atenent a les noves necessitats provocades pel sorgiment de noves amenaces.

O.E. 4.3. Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.

O.E. 5.4. Augmentar la publicació de la informació pública d'interès per a la ciutadania a través dels diferents espais web del Departament d'Interior.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

P9 Actuació normativa

9.L19 Acció política i social en l'àmbit normatiu

Els canvis socials han d'anar de la mà de canvis normatius per tal que les administracions públiques treballin amb cobertura legal i amb límits d'actuació clars. Sovint, això suposa la necessitat d'acció política per motivar el poder legislatiu que treballi en l'adaptació, actualització o creació normativa necessària. Així, les diferents unitats del Departament disposen dels mecanismes i el marc legal corresponents per desenvolupar les funcions assignades.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P9.L19.A143	Creació d'una taula d'estudi de la regulació de les associacions cannàbiques, en què participi la Direcció general de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació del Departament de Justícia, Drets i Memòria.	SG DGP	R1
P9.L19.A144	Creació d'una taula d'estudi de revisió de la penalitat de la receptació.	DGP	R1

Objectius estratègics

O.E. 2.1. Crear espais de debat des dels quals avaluar la idoneïtat dels procediments seguits pels cossos operatius en el compliment de les seves funcions.

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

Programa 10

Avaluació

Tota Administració pública té el deure de maximitzar els recursos i retre comptes davant la ciutadania. Per fer-ho, cal disposar de mecanismes per al control i avaluació establint indicadors que serveixin per mesurar el grau de compliment i de qualitat del servei públic.

Línies d'actuació

- **10.L20** Anàlisi i revisió d'instruments de treball

P10 Avaluació

10.L20 Anàlisi i revisió d'instruments de treball

Els valors democràtics que inspiren l'acció de govern han de ser presents en tota l'estructura institucional de Catalunya. Els mecanismes a través dels quals queden reflectits són la transparència i la rendició de comptes. Per tal de garantir-les, les polítiques del Departament s'han de sotmetre a processos d'avaluació objectius.

Accions

ID	Accions	Unitat	Indicador
P10.L20. A145	Creació d'un instrument d'avaluació interna dels serveis d'atenció a les víctimes de violència masclista.	DGP SG	P
P10.L20. A146	Actualització i reorganització de les tasques d'investigació en relació amb les causes, abast i autoria dels incendis forestals.	DGAR	P
P10.L20. A147	Manteniment, per al servei del 112, de les certificacions del sistema unificat de gestió de la qualitat i continuïtat basats en les normes ISO 9001 i ISO 22301.	CAT112	R2
P10.L20. A148	Revisió del PROCICAT.	DGPC	R1
P10.L20. A149	Revisió del pla d'actuació del PROCICAT per malalties emergents (Pla especial per pandèmies a Catalunya).	DGPC	R1
P10.L20. A150	Revisió de 12 plans especials de Protecció Civil: SISMICAT, INUNCAT, INFOCAT, NEUCAT, VENTCAT, ALLAUCAT, RADCAT, TRANSCAT, AEROCAT, CAMCAT, PLASEQTA I PLASEQCAT.	DGPC	R2
P10.L20. A151	Revisió del model de voluntariat en l'àmbit de la protecció civil.	DGPC	R1
P10.L20. A152	Avaluació del Protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d'oci, en el marc de l'estratègia nacional per a la prevenció de les violències masclistes.	SG	P
P10.L20. A153	Impuls de grups de treball per perfeccionar la cooperació i coordinació dels cossos operatius en la resolució dels accidents i emergències.	DGPEIS	P

Objectius estratègics

O.E. 2.1. Crear espais de debat des dels quals avaluar la idoneïtat dels procediments seguits pels cossos operatius en el compliment de les seves funcions.

O.E. 2.2. Consolidar els instruments de col·laboració i coordinació existents entre les unitats del Departament i amb altres entitats, i crear-ne de nous que ajudin en la consecució dels objectius perseguits.

O.E. 2.4. Revisar els procediments operatius relacionats amb les noves formes delictives per tal de proporcionar una resposta el més ràpida possible que minimitzi l'impacte sobre les víctimes.

O.E. 3.2. Fomentar la prevenció, detecció precoç, sensibilització, atenció i recuperació de les dones que pateixen qualsevol forma de violència masclista per combatre-la de forma integral i coordinada.

O.E. 3.5. Eliminar qualsevol forma de violència masclista contra totes les dones i nenes en els àmbits públic i privat.

O.E. 4.3. Assegurar la conservació dels boscos i ecosistemes muntanyosos, inclosa la seva diversitat biològica proporcionant beneficis essencials per al desenvolupament sostenible.

O.E. 5.1. Garantir en totes les unitats els nivells més alts de transparència i rendició de comptes.

O.E. 5.5. Publicitar activament la informació sobre els procediments, composició, planificació i acords de col·laboració de l'estructura organitzativa del Departament d'Interior.

Reptes implicats

R1 SOCIALMENT JUST

R2 EFICIENT

R3 IGUALITARI

R4 SOSTENIBLE

R5 TRANSPARENT

Annex 1

Referències normatives

Annex 1 Referències normatives

Referències normatives

- Constitució espanyola
- Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya

Normativa estatal

- Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal i normativa complementària
- Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat
- Llei orgànica 9/1983, de 15 de juliol, reguladora del dret de reunió i manifestació.
- Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana
- Llei 5/2014, de 4 d'abril, de seguretat privada
- Reial decret 2364/1994, de 9 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de seguretat privada
- Llei 19/2007, d'11 de juliol, contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport
- Reial decret 203/2010, de 26 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport
- Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en espais públics
- Reial decret 596/1999, de 16 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament i execució de la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics
- Llei 17/2015, de 9 de juliol, del sistema nacional de protecció civil
- Reial decret 137/1993, de 29 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'armes

Normativa Generalitat de Catalunya

– Organització i estructura del Departament d'Interior:

- Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya
- Decret 12/2023, de 24 de gener, de reestructuració del Departament d'Interior
- Decret 58/2012, de 29 de maig, de reestructuració parcial de la Direcció General de la Policia
- Decret 415/2011, de 13 de desembre, d'estructura de la funció policial de la Direcció General de la Policia
- Decret 102/1998, de 15 d'abril, de desenvolupament de les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria de trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària
- Decret 53/2015, de 14 d'abril, de reestructuració del Servei Català de Trànsit
- Decret 244/2022, de 18 d'octubre, de reestructuració de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya

– Normativa de seguretat:

• General

- Llei 4/2003, de 17 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya
- Decret 29/2012, de 13 de març, del Reglament del Consell de Seguretat de Catalunya
- Decret 42/2015, de 24 de març, de regulació de les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de prevenció i seguretat corresponents al departament competent en matèria de seguretat pública

• Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra

- Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra
- Llei 19/1983, de 14 de juliol, per la qual es crea la Policia Autònoma de la Generalitat de Catalunya

• Polícies locals

- Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals
- Decret 151/1998, de 23 de juny, de regulació de les juntes locals de seguretat

• Seguretat privada

- Decret 35/2017, d'11 d'abril, de regulació de l'exercici de les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria de seguretat privada
- Decret 233/1998, de 30 de juliol, pel qual es crea el Consell de Coordinació de la Seguretat Privada

- **Videovigilància policial**

- Decret 78/2010, de 22 de juny, sobre la instal·lació de dispositius de videovigilància en les dependències policials de la Generalitat
- Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la Policia de la Generalitat i de les policies locals de Catalunya

- **Violència esportiva**

- Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport
- Decret 173/2009, de 10 de novembre, de modificació del Decret 212/2002, d'1 d'agost, pel qual es regulen la composició i el funcionament de la Comissió contra la Violència en Espectacles Esportius de Catalunya i es determinen els òrgans competents respecte del règim sancionador en matèria esportiva

- **Espectacles, activitats recreatives i establiments públics**

- Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives
- Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives

- **Normativa d'Emergències i Protecció civil**

- **Bombers**

- Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya
- Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis
- Decret 140/2020, de 24 de novembre, pel qual es modifica el Decret 8/2015, de 27 de gener, pel qual s'aprova el Reglament del cos de bombers voluntaris de la Generalitat de Catalunya i del Consell de Bombers Voluntaris de la Generalitat de Catalunya
- Decret 8/2015, de 27 de gener, pel qual s'aprova el Reglament del cos de bombers voluntaris de la Generalitat de Catalunya i del Consell de Bombers Voluntaris de la Generalitat de Catalunya

- **Protecció civil**

- Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya
- Decret 291/1999, de 9 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya
- Decret 42/2015, de 24 de març, pel qual es regulen les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de prevenció i seguretat corresponents al departament competent en matèria de seguretat pública
- Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures

- Decret 161/1995, de 16 de maig, pel qual s'aprova el Pla de Protecció Civil de Catalunya (PROCICAT)
- Decret 128/2021, de 8 de juny, pel qual es crea en el si del Govern de la Generalitat de Catalunya la Comissió delegada del Govern en matèria de COVID-19
- Decret 27/2001, de 23 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de les associacions del voluntariat de protecció civil de Catalunya

- **Normativa d'Agents Rurals**

- Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals
- Decret 102/2019, de 7 de maig, de modificació del Reglament del Cos d'Agents Rurals, aprovat pel Decret 266/2007, de 4 de desembre

- **Normativa d'organismes autònoms**

- **Servei Català dels Trànsit**

- Reial decret legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària
- Reial decret 818/2009, de 8 de maig, pel que s'aprova el Reglament general de conductors
- Reial decret 1428/2003, de 21 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament general de circulació per a l'aplicació i el desplegament del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març
- Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament general de vehicles
- Llei 14/1997, de 24 de desembre, de creació del Servei Català de Trànsit
- Decret 136/2014, de 7 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió Catalana de Trànsit i Seguretat Viària i es determinen la composició, les funcions i el funcionament de la Comissió Interdepartamental per a la Millora de la Seguretat Viària

- **Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Emergència 112 de Catalunya**

- Llei 9/2007, de 30 de juliol, del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya
- Decret 96/2008, de 29 d'abril, pel qual s'aproven els Estatuts de l'entitat de dret públic Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya

- **Institut de Seguretat Pública de Catalunya**

- Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya

– **Altres referències normatives d'interès**

- Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible, de l'Assemblea General de Nacions Unides
- Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes
- Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació
- Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere
- Llei 17/2020, del 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista
- Decret 305/2016, de 18 d'octubre, de la Comissió Interdepartamental per a la Igualtat Efectiva de Dones i Homes i de la Comissió Tècnica Interdepartamental de la Igualtat Efectiva de Dones i Homes
- Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia
- Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern
- Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya
- Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals
- Llei Orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades per a finalitats de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals i d'execució de sancions penals
- Llei Orgànica 1/2020, de 16 de setembre, sobre la utilització de les dades del Registre de Noms de Passatgers per a la prevenció, detecció, investigació i enjudiciament de delictes de terrorisme i delictes greus.
- Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades
- Llei 11/2020, del 18 de setembre, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació de la Llei 18/2007, de la Llei 24/2015 i de la Llei 4/2016, relatives a la protecció del dret a l'habitatge

Annex 2

Llistat d'acrònims

Annex 2

Llista d'acrònims

Acrònim	Definició
ACA	Agència Catalana de l'Aigua
ADF	Agrupacions de defensa forestal
AEROCAT	Pla especial per a emergències aeronàutiques de Catalunya
ALLAUCAT	Pla especial per a emergències per allaus a Catalunya
AR	Agents Rurals
ARC	Agència de Residus de Catalunya
AROPE	Persones en risc de pobresa i/o exclusió (de l'anglès At Risk of Poverty and/or Exclusion)
ASPCAT	Agència de Salut Pública de Catalunya
CAMCAT	Pla especial d'emergències per contaminació de les aigües marines a Catalunya
CAT112	Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya
CECAT	Centre de Coordinació Operativa de Catalunya
CFBP	Curs de Formació Bàsica Policial
CHE	Confederación Hidrogràfica del Ebro
CNVM	Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista
CRA	Centres receptors d'alarmes
CREAF	Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals
CTFC	Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya
CTTI	Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació
DEBOSCAT	Programa Decaïment dels Boscos de Catalunya
DGAR	Direcció General d'Agents Rurals
DGAS	Direcció General d'Administració de Seguretat
DGCPL	Direcció General de Coordinació de les Polícies Locals
DGP	Direcció General de la Policia
DGPC	Direcció General de Protecció Civil
DGPEIS	Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments
DINT	Departament d'Interior
EDUCAR	Programa de sensibilització i educació ambiental dels Agents Rurals
EGA	Edificis de gran alçada

Acrònim	Definició
ESPC	Enquesta de Seguretat Pública de Catalunya
EUROPOL	Agència de la Unió Europea per a la Cooperació Policial (de l'anglès European Union Agency for Law Enforcement Cooperation)
FCSE	Forces i cossos de seguretat de l'Estat
GECA	Grup Especial de Captura de Fauna
GIF	Grans Incendis Forestals
GRAF	Grup de Recolzament d'Accions Forestals
GS	Gabinet de Seguretat
GSPT	Gabinet de Seguretat i Polítiques Transversals
ICGC	Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya
IDESCAT	Institut d'Estadística de Catalunya
IF	Incendi forestal
INE	Instituto Nacional de Estadística
INFOCAT	Pla especial d'emergències per incendis forestals a Catalunya
INUNCAT	Pla especial d'emergències per inundacions a Catalunya
INVICTES	Servei d'inclusió de les víctimes de trànsit a l'entorn social
IPC	Índex de Preus de Consum
ISO (normes)	Organització Internacional per a l'Estandardització (de l'anglès International Organization for Standardization)
ISPC	Institut de Seguretat Pública de Catalunya
ITS	Sistemes Intel·ligents de transport (de l'anglès Intelligent Transport Systems)
MOOC	Cursos en línia massius i en obert (de l'anglès Massive Open Online Course)
NEUCAT	Pla especial per a emergències per nevades a Catalunya
OGAU	Oficina de Gestió Ambiental Unificada
ONU	Organització de les Nacions Unides
ORC	Oficina de Relacions amb la Comunitat
OTAA	Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental
PAVS	Pla d'actuació contra les violències sexuals
PECAR	Pla estratègic del Cos dels Agents Rurals
PG-ME	Polícia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra
PGSC	Pla General de Seguretat de Catalunya
PLASEQCAT	Pla especial d'emergència exterior del sector químic de Catalunya
PLASEQTA	Pla especial d'emergència exterior del sector químic de Tarragona
PLSV	Pla local de seguretat viària
PNT	Procediment normalitzat de treball
PROCICAT	Pla territorial de protecció civil de Catalunya
RADCAT	Pla especial per a emergències radiològiques de Catalunya

Acrònim	Definició
SAQ	Registre de Suggeriments, Agraïments i Queixes
SAREB	Sociedad de Gestión de Activos procedentes de la Reestructuración Bancaria
SCT	Servei Català de Trànsit
SEM	Sistema d'Emergències Mèdiques
SG	Secretaria General
SIAVT	Servei d'Informació i Atenció a les Víctimes de Trànsit
SICECAT	Sistema d'Informació del Centre de Coordinació Operativa de Catalunya
SISMICAT	Pla d'emergències per risc sísmic a Catalunya
SMS	Servei de missatges curts (de l'anglès Short Message Service)
TIC	Tecnologies de la informació i la comunicació
TRANSCAT	Pla especial d'emergències per accidents en el transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril a Catalunya
UAB	Universitat Autònoma de Barcelona
UCICH	Unitat Central d'Intervenció en Conflictes d'Habitatge
UdL	Universitat de Lleida
UF	Unitat formativa (del CFBP)
UNE (norma)	Una Norma Espanyola
VENTCAT	Pla especial d'emergències per risc de vent a Catalunya
VMP	Vehicles de mobilitat personal

Annex 3

Guia per a l'elaboració
de plans locals de
seguretat

Annex 3 Guia per a l'elaboració de plans locals de seguretat

Guia per a l'elaboració de plans locals de seguretat

Barcelona, 2013

Revisió: Desembre 2022

Presentació

En la nostra societat, la gestió de la seguretat és un repte complex en mans dels diferents nivells de l'Administració pública i requereix, cada cop més, d'una visió àmplia que abasti els objectius de les polítiques públiques de seguretat, la capacitat de servei dels diferents actors, la sensibilitat de les demandes de la ciutadania i la disponibilitat d'instruments que n'assegurin la coordinació i garanteixin la resposta. La Llei d'ordenació del sistema de seguretat de Catalunya ofereix els plans locals de seguretat com una eina clau per facilitar i ordenar la gestió de la seguretat a escala local.

La Comissió de Policia de Catalunya, òrgan col·legiat consultiu superior en matèria de coordinació entre la Policia de la Generalitat — Mossos d'Esquadra i les policies locals a Catalunya, en la reunió de l'1 de febrer de 2012, va acordar la creació d'un grup de treball per a l'elaboració d'una guia de planificació que servís com a referent per a la redacció dels plans locals de seguretat. La Direcció General d'Administració de Seguretat, mitjançant el Gabinet de Seguretat, és la unitat responsable de l'elaboració i la coordinació del seguiment del Pla general de seguretat de Catalunya i, per aquest motiu, va rebre l'encàrrec de reunir el grup de treball i conduir les tasques d'elaboració d'aquesta guia, que la Comissió de Policia de Catalunya informà favorablement en la reunió de 12 de desembre de 2013.

Els municipis de Catalunya són diversos pel que fa a extensió, recursos, relació amb l'entorn i per les seves característiques sociodemogràfiques. La guia havia de ser un document útil a aquesta diversitat, i per això es centra en les tres fases clau en l'elaboració del pla —diagnosi, definició d'objectius i accions, i avaluació— i posa l'èmfasi en la clarificació dels conceptes. Es tracta de presentar els plans locals de seguretat com una eina útil, una manera lògica d'ordenar i avaluar les tasques de seguretat que ja fan els diferents actors de la seguretat i una possibilitat

d'interrelacionar, també des del punt de vista de l'anàlisi i la realització de projectes, les tasques de serveis i professionals que es troben en les accions operatives quotidianes en l'entorn local. Els plans locals són documents de suport a l'acció de l'administració en matèria de seguretat.

La guia per a l'elaboració de plans locals de seguretat s'ha fet pensant en els destinataris. Per això es va constituir un grup que integrés el punt de vista d'experts en la planificació i la gestió municipal, caps de policia de diverses localitats i tècnics en la gestió de projectes en matèria de seguretat. El document que es presenta s'ha elaborat a partir dels treballs i de les aportacions en els debats que han recollit l'experiència i la dedicació al servei públic dels seus membres:

- Fermí Santamaria, alcalde de Llagostera, en representació de l'Associació Catalana de Municipis.
- Diego J. Fernández, cap de Planificació i Gestió de l'Ajuntament de Pineda de Mar, en representació de la Federació de Municipis de Catalunya.
- Joan Lluís Cordon, inspector de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, cap de l'Àrea Tècnica de Planificació i Dispositius.
- Enrique Fernández, intendent major, cap de la Guàrdia Urbana de Tarragona.
- Joan Antoni Quesada, intendent, cap de la Policia Local de Terrassa.
- Andrés J. Doblas, inspector de la Policia Local de Cornellà.
- Conrado J. Fernández, superintendent de policia local, adscrit a la Direcció General d'Administració de Seguretat del Departament d'Interior.
- Francesc Guillén, responsable de Projectes i Organització de la Direcció General d'Administració de Seguretat del Departament d'Interior.
- Encarna Garcia, cap del Servei de Suport al Sistema de Seguretat de la Direcció General d'Administració de Seguretat del Departament d'Interior.
- Begonya Curto, responsable d'Avaluació de les Polítiques de Seguretat de la Direcció General d'Administració de Seguretat del Departament d'Interior.

Guia per a l'elaboració de plans locals de seguretat

0.	Introducció	A3-4
1.	Concepte de pla, de seguretat i de pla local de seguretat	A3-4
2.	Posada en marxa del pla	A3-6
3.	Diagnosi de l'estat de seguretat al municipi	A3-8
3.1	Contingut de la diagnosi	A3-8
3.2	Conclusions de la diagnosi	A3-13
4.	Definició dels objectius i disseny d'activitats	A3-14
4.1	Les prioritats	A3-14
4.2	Els objectius marc o estratègics	A3-14
4.3	Els objectius específics	A3-15
4.4	Les accions del pla	A3-16
5.	Seguiment i avaluació del pla local de seguretat	A3-18
5.1	Responsable del seguiment i l'avaluació del pla	A3-18
5.2	L'objecte del seguiment i l'avaluació	A3-19
5.3	Detecció de disfuncions	A3-20
5.4	Indicadors de referència	A3-21
5.5	El contingut de l'informe final	A3-21
6.	Annexos	A3-21
Annex 3.1	A3-21
Annex 3.2	A3-22

0. Introducció

La Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya estableix la planificació com la manera adequada i eficient d'organitzar la resposta pública a les necessitats i els reptes de l'àmbit de la seguretat. Així, estableix la necessitat d'elaborar un pla general de seguretat de Catalunya "que ha d'integrar les previsions generals de riscos, actuacions i mitjans, inclosos els de seguretat privada, en matèria de seguretat ciutadana, emergències, seguretat viària i altres que afectin la convivència ciutadana i la seguretat de les persones i els béns a Catalunya" (art. 15.1).

Aquest pla ha d'establir els grans paràmetres que han de presidir les polítiques i les actuacions de seguretat a Catalunya i ha d'estar complementat per altres plans que poden ser sectorials, que poden tenir un abast territorial diferent i, molt especialment, pels plans locals de seguretat. Aquests plans "han d'analitzar la situació de seguretat; han de definir els objectius generals i les prioritats, els mitjans i els recursos disponibles, inclosos els de seguretat privada, que, si escau, es poden utilitzar per assolir-los; han d'especificar les accions que s'han d'emprendre, amb el calendari d'aplicació, els mètodes de seguiment i avaluació adequats i el període de vigència" (art. 31.4), tot aplicant i respectant els principis i les prioritats que estableix el Pla general de seguretat de Catalunya (PGSC). En aquest sentit, al punt 01 del PGSC s'esmenta aquesta necessitat i s'indica que, les pautes de procediment d'elaboració dels plans locals de seguretat, es desenvolupen en aquesta guia de l'any 2013, que ha estat revisada i actualitzada al desembre de 2022.

1. Concepte de pla, de seguretat i de pla local de seguretat

Pla: El pla és un instrument que, a partir d'una diagnosi, permet ordenar en el temps actuacions en l'àmbit material que n'és objecte i identificar els actors i els paràmetres per avaluar-ne l'eficàcia.

Es planifica per:

1. Oferir un servei millor als ciutadans.
2. Millorar la coherència de les activitats i els plans ja existents. Els plans sectorials s'hi integren per tal d'emmarcar-los en les estratègies més globals.
3. Simplificar les respostes davant els problemes de seguretat.

Per fer un pla és imprescindible:

- Identificar la situació en el territori objecte del pla (el municipi), així com els punts que requereixen una millora.
- Identificar els recursos i els actors del territori.
- Decidir els temes a abordar de manera prioritària amb els recursos disponibles.

- Dissenyar, si cal, accions específiques i coordinar les que ja es duen a terme.
- Implicar en el procés els diversos actors que han de dur a terme l'execució de les accions integrants del pla.
- Identificar les responsabilitats dels diversos serveis (dependents del municipi o no) per tal de millorar-ne la coordinació i tenir punts de referència concrets.
- Abordar les problemàtiques detectades de manera proactiva, no limitar-se a reaccionar davant les incidències.
- Generar dinàmiques de treball transversals entre actors d'àmbits diversos.
- Donar coherència i continuïtat en el temps a la feina de tots els actors.
- Elaborar eines per fer el seguiment i conèixer l'impacte de les polítiques de seguretat a escala municipal.

L'objectiu de la planificació no és:

- Un tràmit a cobrir burocràticament.
- Un mer recordatori dels mandats legals preexistents.
- Dissenyar una cosa diferent del treball habitual de la policia, els bombers, els agents cívics, els tècnics de protecció civil.
- Tenir un document per ensenyar i, després, guardar-lo en un calaix.
- Tenir un document que faci quedar bé els seus autors, amb indicadors que afavoreixin l'èxit.

Seguretat: Tot i que diferents municipis poden presentar especificitats remarcables, que han de ser tingudes en compte, l'àmbit material propi del pla és el que la Llei 4/2003 defineix com a seguretat.

La Llei 4/2003 inclou en el camp de la seguretat:

- La seguretat ciutadana (policia i seguretat privada)
- La protecció civil
- La prevenció d'incendis i els salvaments (emergències)
- El joc i els espectacles
- El trànsit

El concepte de seguretat ciutadana inclou l'àmbit de protecció de persones i béns i el de policia administrativa, relacionat normalment amb activitats comercials o d'un altre tipus que poden perjudicar tercers o el medi ambient.

També inclou els temes relacionats amb la convivència i el civisme, que sovint són la causa de la percepció d'inseguretat de la població, afecten l'ús de l'espai públic i la imatge de l'entorn. Freqüentment allò que altera la convivència pacífica (i, en conseqüència, la seguretat) són determinats conflictes que enfronten sectors de la població o les actuacions incíviques d'alguns ciutadans.

Pel que fa a l'àmbit del que la Llei qualifica com a "emergències", s'hi inclouen els serveis de bombers i els d'emergències mèdiques.

Hi ha polítiques que pertanyen a l'àmbit dels serveis socials i de l'assistència a les persones que han d'estar coordinades amb les polítiques de seguretat encara que, en sentit estricte, no en formin part. Així, per exemple, els serveis de salut, d'assistència social, d'ensenyament, etc. han d'estar coordinats o han de ser tinguts en compte en l'elaboració del pla. Però la seva inclusió ha d'estar justificada per la seva rellevància en relació amb la seguretat. El pla local de seguretat és un pla sectorial, justificat en el servei a la seguretat (o al servei dels drets i deures dels ciutadans) i no s'ha de confondre amb el pla d'acció municipal de caràcter omnicomprensiu, més ampli i que abasta altres àmbits, com l'ordenació de l'espai, l'assistència a les persones o la promoció econòmica del municipi.

Finalment, en determinar el contingut de la seguretat, cal tenir-ne present el component subjectiu. Per això, a més de les dades objectives (delictes, sentències, incidents de qualsevol tipus), en la mesura que existeixin els instruments per determinar-la, cal fer una aproximació i tenir en compte la percepció de seguretat de la població tant en la diagnosi inicial com en les altres fases d'elaboració i seguiment del pla local de seguretat.

Pla local de seguretat: A partir del que s'ha exposat es pot definir el pla local de seguretat com un instrument que, en l'àmbit municipal, a partir d'una diagnosi inicial, permet ordenar en el temps actuacions en l'àmbit de la seguretat, identificant-ne els actors i els paràmetres per avaluar-ne l'eficàcia.

2. Posada en marxa del pla

La junta local de seguretat és l'òrgan que impulsa l'elaboració del pla local de seguretat. Tant la decisió de posar en marxa el procés de planificació com el lideratge amb què compta cal visualitzar-los internament (estructura municipal) i externament (actors externs necessaris). D'altra banda, és recomanable que es formalitzi en alguna resolució de l'alcaldia o de la junta local de seguretat.

L'elaboració del pla local de seguretat requereix:

- Lideratge polític
- Coordinació tècnica
- Comissió de treball
- Participació dels diferents actors de la seguretat i de la ciutadania
- Projecte i calendari ben definits

El lideratge polític a alt nivell (alcalde o alcaldessa, o un regidor o regidora) impulsa el projecte i delimita l'àmbit d'intervenció de cada actor.

La coordinació tècnica l'exerceix una persona amb coneixements en la matèria i capacitat de conduir grups de treball, i amb una relació directa i fluïda amb el líder polític. Aquesta persona és la responsable de l'elaboració del pla i és recomanable que sigui personal de l'Ajuntament.

Una comissió de treball integra els responsables dels àmbits clau de la seguretat

(serveis policials, d'emergències i protecció civil, SEM i representants de l'equip de govern). No ha de ser un grup nombrós per facilitar l'operativitat i el treball en equip. Aquesta comissió elabora el pla sota les directrius del coordinador tècnic.

L'elaboració del pla és una tasca col·lectiva, que requereix la participació de diferents actors. Per optimitzar el treball i garantir l'avenç del pla, convé que hi hagi una delimitació clara de les responsabilitats de cadascun d'ells.

A més, cal implicar altres actors externs en funció de les problemàtiques de cada municipi (associacions; directors d'institut o d'escola; associacions de comerciants, religioses, culturals...).

En funció de la tradició en temes de planificació, de l'abast del pla i dels recursos disponibles a l'Ajuntament, en el procés d'elaboració del pla es pot recórrer a assessorament professional extern públic o privat.

Actors a implicar en l'elaboració del pla local de seguretat:

Actors interns

- Responsables de serveis policials
- Responsables de bombers i seguretat civil
- Responsables de serveis municipals

Actors externs

- Directors de centres de salut
- Directors d'escoles i instituts
- Representants de les associacions de veïns i de comerciants
- Altres associacions ciutadanes quan s'abordin temes o problemàtiques que els afectin directament
- Representants de les empreses, en particular del transport i la seguretat privada

El pla és un procés actiu en què el temps, la periodificació de les fases de redacció del pla i la periodificació de les accions han d'estar en consonància amb el volum de les tasques a realitzar. Un projecte com aquest genera expectatives; hi ha d'haver temps per al diàleg i el consens entre els actors, però mantenint uns terminis àgils que no allarguin el procés innecessàriament. El temps és important tant en l'elaboració del pla com en el seguiment de les accions i en la previsió de finalització del pla.

En el procés de creació del pla local de seguretat, s'hi distingeixen tres fases:

- Fase de diagnosi de l'estat de la seguretat al municipi
- Fase de definició dels objectius i disseny d'activitats
- Fase d'avaluació

3. Diagnosi de l'estat de seguretat al municipi

Les diagnosi de seguretat són un recull d'informació que, un cop analitzada, aporta coneixement sobre l'estat de la seguretat en un lloc i un moment determinat. La diagnosi identifica els riscos que un municipi afronta en matèria de seguretat i els recursos de què disposa per fer-hi front.

La informació a aplegar no és homogènia: abasta fonts de diversos sectors i de naturalesa diferent. L'elecció de les dades ha d'estar guiada per la seva utilitat i rellevància en l'explicació de l'estat de la seguretat al municipi. S'ha de recórrer a fonts fiables: si són dades de tipus quantitatiu, a l'IDESCAT, al Padró municipal o als registres policials, de bombers o de justícia; si són dades de fonts qualitatives, convindria recollir i analitzar les demandes rebudes pels serveis municipals i l'opinió d'actors considerats clau pel seu bagatge professional, pel seu coneixement del territori o per la seva representativitat.

3.1 Contingut de la diagnosi

La diagnosi ha de tenir en compte:

- Dades d'entorn físic, demogràfic i econòmic
- Estadístiques de la policia
- Dades d'emergències
- Estadístiques de la justícia
- Informació sobre l'oferta de seguretat
- Informació sobre la demanda de seguretat
- Informació sobre problemàtiques específiques de seguretat

Dades de l'entorn físic, demogràfic i econòmic

Aquestes dades donen informació sobre les característiques de l'entorn físic i del nivell de vida i les activitats econòmiques que es duen a terme en el municipi, factors que poden posar en relleu riscos diversos per a la seguretat¹²:

- Dades d'entorn: situació geogràfica, superfície i clima; xarxa viària i ferroviària, i infraestructures estratègiques i crítiques¹³. Font: IDESCAT i registres municipals.

12. Moltes d'aquestes dades són les que exigeixen els manuals d'aplicació dels plans de protecció civil (vegeu l'apartat B de l'Annex 1 del Decret 155/2014, de 25 de novembre, pel qual s'aprova el contingut mínim per a l'elaboració i l'homologació dels plans de protecció civil municipals i s'estableix el procediment per a la seva tramitació conjunta.

13. Les infraestructures estratègiques són les instal·lacions, xarxes, sistemes i equips físics i de tecnologies de la informació sobre les quals recau el funcionament dels serveis essencials. Les infraestructures crítiques són les infraestructures estratègiques indispensables, que no permeten solucions alternatives, de manera que la seva pertorbació o destrucció tindria un gran impacte sobre els serveis essencials (per exemple: grans dipòsits o canalitzacions de combustible, d'aigua, centrals elèctriques...).

- Dades demogràfiques: població censada (amb estructura de població segons edat, sexe i procedència) i població flotant (segones residències i turistes); dades sobre la població activa, sobre l'ocupació i sobre l'atur, desagregades per sector, edat i sexe. Font: IDESCAT, Departament d'Empresa i Treball.
- Dades econòmiques: activitats comercials i industrials i localització en el territori. Activitats principals o d'impacte i nombre de treballadors que ocupen. Font: registres municipals i Departament d'Empresa i Treball.
- Dades relatives a l'habitatge i a la urbanització del municipi. És rellevant saber si existeixen molts habitatges unifamiliars o blocs de pisos, així com la seva ubicació en el territori. En el cas dels habitatges plurifamiliars, convé tenir dades objectives sobre el seu nivell d'ocupació, ja que, per exemple, una ocupació excessiva d'aquests habitatges pot comportar problemàtiques específiques de seguretat. També interessa identificar si la urbanització del municipi és discontinua o irregular i si hi ha habitatges o cases individuals o agrupades que es troben fora del nucli urbà. Font: Registres municipals (urbanisme).
- Activitats esportives i culturals que tenen lloc periòdicament en el territori municipal, amb especificació del nombre aproximat de persones que normalment hi assisteixen. Si hi ha alguna activitat esportiva o cultural que comporta, de manera regular i periòdica, la presència massiva de població vinguda d'altres indrets, hi pot haver problemes de trànsit, d'ocupació dels espais públics i probabilitat d'incidències, especialment si s'hi consumeixen begudes alcohòliques. Font: Registres municipals.
- Centres escolars i sanitaris. Tant els uns com els altres comporten fluxos regulars de persones que entren i surten i que, en el cas dels escolars i de les persones que van a visitar-se, són especialment vulnerables. Font: Registres municipals, departaments d'Educació i de Salut.

Estadístiques de la policia

Aporten informació sobre les activitats de la policia en el camp dels il·lícits penals i administratius. Han d'incloure com a mínim els mateixos ítems que les taules estàndard definides per a les juntes locals de seguretat. En tot cas:

- En l'àmbit del Codi penal:
 - Infraccions penals: fets coneguts, resolució i detencions
 - Tipologies delictives (delictes i faltes): patrimoni, trànsit, ordre públic, persones, salut pública
 - Detencions: per sexe, edat, nacionalitat
- Seguretat viària:
 - Accidentalitat: accidents i ferits (lleus, greus, mortals)
 - Atropellaments
 - Delictes contra la seguretat viària (alcohol, drogues, velocitat temerària...)
 - Denúncies
 - Controls

– Incidents:

- Seguretat ciutadana (consum de drogues, prostitució...)
- Policia assistencial
- Relacionats amb els establiments dedicats al lleure
- Transport

– Convivència i civisme:

- Sorolls
- Molèsties
- Consum d'alcohol a la via pública
- Orinar al carrer
- Embrutar parets o el carrer
- Incidents a les escoles
- Petites baralles

Dades d'emergències

- Incendis, amb la temporalitat, les causes del foc i les hectàrees cremades
- Activacions de plans de protecció civil al municipi
- Serveis sanitaris en situacions d'urgència o emergència
- Problemàtiques associades a turisme de platja o muntanya, rescats, atenció a víctimes, campanyes d'informació...

Fons: municipi; Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments; Direcció General de Protecció Civil; 061.

Estadístiques de la justícia

Les dades de la justícia donen una idea sobre les activitats presumptament il·lícites que són perseguides penalment i sobre les que finalment acaben en sentència condemnatòria. El nombre i la tipologia de mesures penals alternatives que afecten persones del municipi és una dada a tenir en compte per portar a terme programes de prevenció de la reincidència i incidir en la cohesió social.

D'altra banda, conèixer el percentatge d'accions policials que han donat lloc a un procés penal que ha finalitzat en sentència condemnatòria i analitzar els casos en què la sentència ha estat exculpadora, pot ser útil per introduir millores que incrementin l'eficàcia dels procediments de treball.

Les dades de la justícia que podrien ser d'interès són:

- Activitats de la Fiscalia (especialment mesures d'atenció a la víctima)
- Activitats de jutjats i tribunals (processos, sentències condemnatòries i mesures d'atenció a la víctima)
- Dades del sistema penitenciari (població encarcerada, llibertats condicionals, mesures penals alternatives)

- Dades dels serveis d'execució penal de Justícia Juvenil

Aquestes dades només són d'interès si es poden concretar en el terme municipal, ja sigui pel que fa als fets, els autors o les víctimes dels delictes.

Fonts: memòries de la Fiscalia i el Consell General del Poder Judicial, Direcció General d'Affers Penitenciaris i Direcció General d'Execució Penal a la Comunitat i Justícia Juvenil.

Informació sobre l'oferta de seguretat

Una diagnosi sobre l'estat de la seguretat al municipi ha de considerar els recursos amb què es compta per fer front als reptes plantejats per la seguretat. S'ha de tenir en compte que planificar significa decidir què es pot fer per afrontar unes determinades problemàtiques i a aquest efecte cal saber de quins recursos es disposa.

– Policia

Les dades sobre el nombre d'efectius tant de la policia local com de la Policia de la Generalitat que treballen en el municipi o poden fer-ho permeten establir comparacions amb altres municipis, així com amb la taxa establerta pel Parlament (4,5 per mil habitants).

També cal incloure-hi dades sobre els recursos materials i equipaments policials, com ara les dependències policials existents amb un mínim detall (per exemple, definint si hi ha cel·la de detinguts o no), els vehicles de tot tipus dels quals disposa la policia, els sistemes de transmissió i els dispositius de videovigilància operats per la policia.

L'ús que s'ha fet dels recursos humans de la policia pot ajudar a definir prioritats de cara al futur. Per això és convenient fer un històric de l'assignació de recursos, diferenciant entre dispositius ordinaris i extraordinaris, i incloure-hi expressament els dispositius conjunts entre Mossos d'Esquadra i policia local.

Font: Registres policials (SIP, FENIX, SIPCAT) i cartes de serveis.

– Seguretat privada

En la mesura que els serveis de seguretat privada contribueixen a la satisfacció de les necessitats de seguretat del municipi, és útil saber tant el nombre d'agents com el tipus (vigilants de seguretat, vigilants d'explosius, caps i directores de seguretat, escortes privats, guàrdies particulars del camp, guàrdies de caça, guardapesques marítims i detectius privats...) i les activitats a què es dediquen. També és rellevant incloure els dispositius de videovigilància privats del terme municipal, així com les mesures de seguretat del transport, allotjaments públics, escoles, empreses...

Fonts: Direcció General d'Administració de Seguretat, empreses de seguretat privada, del transport, escoles, empreses, registres municipals.

– Col·laboració ciutadana

En el cas que hi hagi programes específics en què els ciutadans col·laborin de manera sistemàtica amb la policia en àmbits concrets, com la seguretat dels nens en els trajectes a l'escola, en esdeveniments culturals o esportius o en altres tipus

d'actes, s'han d'incloure en la diagnosi, ja que es tracta d'un recurs disponible en el municipi.

Fonts: registres municipals i de la policia.

– Costos de la seguretat

La informació sobre els costos de la seguretat, tant dels costos totals com dels d'esdeveniments específics, que es repeteixen en el temps, permet prendre decisions tenint en compte l'eficiència. Per exemple:

- El cost dels serveis de la seguretat en esdeveniments de caràcter esportiu o cultural pot ajudar a decidir sobre la conveniència de mantenir el servei o d'introduir-hi millores, amb recursos públics o privats.
- El cost dels danys provocats al mobiliari urbà per actes incívics pot ajudar a decidir sobre la necessitat o no de prioritzar la prevenció i repressió d'aquestes activitats.

Fonts: registres municipals i de la policia, SIPCAT.

Informació sobre la demanda de seguretat

Els registres oficials proporcionen informació sobre l'activitat dels operadors públics. Ara bé, no informen ni sobre el nombre total d'il·lícits que han tingut lloc al territori (la policia no arriba a conèixer en general més enllà del 50% del total) ni sobre les preocupacions de la població en matèria de seguretat o la seva valoració o satisfacció amb el servei de policia. Per aquest motiu, interessa comptar amb enquestes de victimització i d'opinió i percepció de seguretat que proporcionen aquesta informació.

A Catalunya existeix, des de l'any 1999, l'Enquesta de seguretat pública de Catalunya (ESPC), que anualment (i des de l'any 2013 cada dos anys) aporta dades sobre victimització, preocupacions en matèria de seguretat i valoració de la policia. L'ESPC pot ser una referència per als municipis més poblats, que compten amb una mostra significativa de la població. En altres municipis, es poden agafar com a referència les dades de la regió policial. D'altra banda, alguns municipis gestionen altres enquestes d'àmbit local que també poden ser d'utilitat.

De totes formes, hi ha altres maneres d'obtenir informació sobre aquesta demanda, per exemple, a partir de l'anàlisi dels registres de trucades i de suggeriments, agraïments i queixes (SAQ) o mitjançant algunes tècniques qualitatives, que s'exposen a l'apartat següent.

Fonts: ESPC, enquestes locals, registres SAQ.

Informació sobre problemàtiques específiques de seguretat

A més de dades quantitatives, procedents de registres oficials o d'enquestes de seguretat o victimització, resulta molt profitós obtenir informació de persones que, per les seves funcions, tenen un coneixement específic i aprofundit de la realitat. Es tracta d'informació qualitativa que, tot i no provenir d'una mostra representativa, pot descobrir i aclarir situacions específiques. Aquesta informació complementa la procedent de les dades quantitatives i, en molts casos, la matisa. Cal tenir en

compte, però, que el procés d'obtenció de dades qualitatives requereix de rigor metodològic, ja que afecta entorns sensibles.

De les diferents tècniques de recollida de dades qualitatives¹⁴ es proposen l'entrevista i les tècniques grupals a tall d'exemple.

– Reunions amb tècnics municipals

Per tractar temàtiques que tinguin especial rellevància per a la seguretat. Per exemple, policies que, per la seva ocupació específica, tenen un coneixement aprofundit de realitats molt concretes, o personal dels serveis socials o de mediació, que acostuma a conèixer els grups que estan en situació de risc de marginalització.

– Entrevistes amb membres de la fiscalia i la judicatura

En els municipis grans i mitjans, els fiscals, els jutges i els magistrats poden oferir informació qualitativament rellevant sobre les problemàtiques relacionades amb la seguretat.

– Altres actors sectorials

La majoria de municipis compten amb òrgans sectorials que vetllen pel bon funcionament d'àmbits específics, com poden ser la salut, l'ensenyament, el comerç i la indústria, i les activitats d'esport i lleure. Així, a molts municipis hi ha consells de salut, d'esport, d'ensenyament, etc. En els municipis on existeixin aquest tipus d'òrgans és molt convenient que, en alguna de les seves reunions, se'ls consulti sobre la diagnosi de seguretat. Aquesta consulta, a més de proporcionar informació addicional, pot servir per apropar el procés de planificació a la ciutadania.

– Reunions obertes a la ciutadania

Si hi ha problemàtiques en l'àmbit de la seguretat, amb repercussió sobre l'opinió pública, es poden organitzar sessions obertes, amb participació de persones dels diversos sectors afectats. Així, per exemple, si la prostitució o el consum d'alcohol o de drogues en alguns espais públics causen inseguretat i posicions enfrontades, una reunió amb diversos afectats, amb perspectives diferents, podria oferir alguna llum al problema. El mateix podríem dir en el cas de la inseguretat en el comerç o qualsevol altra problemàtica.

3.2 Conclusions de la diagnosi

Aquesta fase de l'elaboració del pla no ha de limitar-se a identificar les dificultats i els reptes en l'àmbit de la seguretat, sinó que ha de prioritzar les problemàtiques a abordar. Cal plantejar els diferents perills per a la seguretat del municipi, de manera que s'afrontin prioritàriament els que s'han considerat com a crucials i que

14. La guia pràctica d'Ivàlua La metodologia qualitativa en l'avaluació de polítiques públiques distingeix cinc tècniques diferents: l'entrevista individual, la dinàmica grupal, l'anàlisi documental, l'observació directa i l'estudi de casos.

s'afavoreixi el procés posterior d'identificació d'accions per combatre'ls.

La planificació no és un procés purament tècnic i mecànic, sinó que a partir de la identificació de les amenaces i dels recursos disponibles, cal decidir quins d'aquests recursos s'apliquen a fer front a quines amenaces.

Finalment, la diagnosi ha de ser compartida pels membres de la comissió de treball. Només a partir d'un acord es poden coordinar les diferents accions i posar en marxa possibles accions transversals.

4. Definició dels objectius i disseny d'activitats

4.1 Les prioritats

Com hem vist, un cop feta la diagnosi de la seguretat en el municipi s'han de prioritzar les mancances i necessitats a abordar. Encara que es consideri que es pot fer front a tot allò que s'ha de millorar, cal sistematitzar-ho i ordenar-ho. Des del punt de vista tècnic, per establir prioritats cal valorar:

- a) La importància dels problemes de seguretat detectats
- b) La possibilitat que els riscos detectats es facin efectius

La priorització dels objectius i de les accions és una responsabilitat de l'alcalde o alcaldessa, que, per legitimitat, ha de liderar aquesta fase a partir de les aportacions del grup de treball.

D'altra banda, els plans locals de seguretat han de seguir les directrius establertes pel Pla general de seguretat de Catalunya. Per això, cal tenir en compte les orientacions d'aquest pla tant en la priorització com en la definició dels objectius marc i dels objectius específics. En aquest sentit, el Pla general de seguretat de Catalunya 2011-2012 definia les tres etapes d'elaboració (diagnosi, elaboració, avaluació) com a elements indispensables del pla. Aquestes etapes segueixen vigents i actuals. Per tant, són aquestes definicions les que cal seguir utilitzant.

4.2 Els objectius marc o estratègics

Un cop feta la diagnosi i definits els problemes o les mancances relacionades amb la seguretat que presenta el municipi, és el moment de definir els objectius a assolir.

En primer lloc, s'expliciten les grans finalitats del pla, que, per naturalesa, són una mica genèriques, però que serveixen per orientar i ordenar el conjunt d'objectius específics i d'accions que es dissenyaran amb posterioritat. Es tracta de fixar les grans línies. Un objectiu marc¹⁵ o un eix marca el camí, però difícilment se'n pot mesurar el compliment, ja que necessita d'una concreció posterior que indiqui específicament la fita a assolir.

15. Alguns plans denominen aquests objectius marc "objectius generals" o "objectius estratègics". En tots els casos, la idea no varia: es continua tractant dels paràmetres bàsics que vertebreren les activitats.

Correcte	Incorrecte
Millorar el sistema de protecció civil.	Elaborar el pla de protecció civil. (És una acció.)
Responsabilitzar la ciutadania en l'àmbit de la seguretat.	Augmentar el nombre de nens que van sols al parc sense els seus pares.
Millorar la seguretat subjectiva de la població.	Reduir el nombre de grafitis en el casc urbà.
Disminuir la delinqüència contra les persones.	Reduir els delictes de robatori amb violència a comerços.
	(Es tracta d'objectius massa concrets.)

Per tal de palesar l'oportunitat dels objectius marc és interessant que s'inclouï una breu justificació, que no cal que vagi més enllà d'un paràgraf i que hauria d'enllaçar amb la diagnosi.

Objectiu marc	Justificació
Responsabilitzar la població en matèria de seguretat.	Les enquestes de seguretat i les dades policials mostren com molts dels factors que afecten la seguretat són fruit de conductes descurades i, d'alguna manera, irresponsables dels ciutadans (llençar deixalles al carrer, circular indègudament per alguns indrets, no respectar la diligència deguda en la seguretat de les seves pertinences). Una millora de la responsabilitat dels ciutadans en aquest àmbit implicarà una millora de la seguretat.

Una altra opció per estructurar el pla de manera ordenada podria ser establir un gran objectiu marc per a cadascuna de les àrees que es considerin amb prou identitat i matèria com, per exemple, "seguretat ciutadana", "trànsit", "civisme", "protecció civil", "policia administrativa", "administració de la seguretat", etc. D'aquesta manera el pla marca la seva gran prioritat en cadascuna d'aquestes parcel·les.

4.3 Els objectius específics

Els objectius específics són la concreció dels objectius marc, mitjançant la definició de fites mesurables. A partir dels objectius específics es dissenyen les actuacions i s'avalua el pla (l'acrònim anglès SMART serveix per representar les característiques dels objectius específics: Específic, Mesurable, Assolible, Realista, Temporitzable).

En plantejar els objectius específics s'han de tenir en compte les causes de les problemàtiques que es pretén abordar. Així, si hi ha una situació d'inseguretat subjectiva donada per una mala comunicació entre la policia i la població, cal concretar un objectiu en la direcció d'"incrementar les reunions periòdiques de la policia amb els veïns per tal d'informar sobre la seguretat al barri i la ciutat" o "augmentar la presència de la policia a les reunions de les associacions de la ciutat".

Correcte	Incorrecte
Incrementar un 20% les reunions periòdiques de la policia amb els veïns per tal d'informar sobre la seguretat al barri i la ciutat.	Millorar la seguretat subjectiva de la població. (Es tracta d'un objectiu massa general, no queda clar quina és la causa de la situació que es vol corregir.)

Sempre que sigui possible, s'ha de quantificar l'objectiu, ja que la quantificació mostra la fita concreta i permet avaluar els resultats de les accions del pla. Un objectiu que digués "reduir l'accidentalitat viària" compliria formalment amb els requisits, però no donaria prou informació sobre l'abast de la finalitat a cercar, ja que amb la reducció d'un accident l'objectiu s'assoliria formalment quan, en realitat, la situació no s'hauria modificat substancialment.

Correcte	Incorrecte
<p>Reduir un 30% els morts i ferits en accident de trànsit.</p> <p>Augmentar un 20% el nombre de reunions de la policia amb entitats ciutadanes per tal d'informar sobre l'estat de la seguretat.</p> <p>Reduir un 10% els delictes de lesions produïts en els espais públics del terme municipal.</p>	<p>Reduir els morts i ferits en accident de trànsit.</p> <p>Augmentar el nombre de reunions de la policia amb entitats ciutadanes per tal d'informar sobre l'estat de la seguretat.</p> <p>Reduir els delictes de lesions produïts en els espais públics del terme municipal.</p> <p>(Es tracta d'objectius massa genèrics, no concreten la fita a assolir.)</p>

En establir els objectius específics, cal tenir present que alguns dels paràmetres escollits per centrar l'objectiu poden veure's influenciats per factors col·laterals. Per exemple, en el cas que es decideixi posar com a objectiu un percentatge determinat de reducció de les denúncies presentades davant la policia en relació amb un tema en concret, s'han de mantenir les condicions i els procediments per presentar aquestes denúncies o millorar-los. Dit d'una altra manera, les denúncies es poden veure reduïdes sense que el problema que les causa millori, si es redueixen els horaris i els llocs on el públic pot presentar-les.

En el cas dels objectius específics també és recomanable, per les mateixes raons exposades en parlar dels objectius marc, fer-ne una petita justificació, que s'ha de basar en la correspondència amb la diagnosi. Fins i tot encara que no s'escriguin en el document formal és positiu que els redactors del pla, abans d'incloure-hi definitivament els objectius específics, es plantegin aquesta justificació. En el cas que no es trobin, potser haurien de suprimir l'objectiu o, si més no, modificar-lo.

4.4 Les accions del pla

De totes maneres, cal subratllar que els objectius específics no són accions. Les accions són intervencions concretes, amb actors, mitjans i terminis previstos en el pla per tal d'assolir (o contribuir a l'assoliment) d'un objectiu. Els objectius són el punt final d'arribada de les accions.

Objectiu específic	Accions
<p>Reduir un 30% el nombre de morts i ferits en accident de trànsit.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Modificar els punts de les vies urbanes amb una sinistralitat més alta amb elements que obliguin els vehicles a reduir la velocitat. (És molt probable que si els conductors, a les vies amb una sinistralitat més alta, han d'afrontar bombaments de la calçada que, en cas de no reduir la velocitat, els originaran greus danys al vehicle, decideixin circular a velocitat més moderada, amb la qual cosa el risc d'accident disminueix.) • Efectuar controls d'alcoholèmia a les sortides de centres d'esbarjo a les hores més problemàtiques. (Si un nombre rellevant d'accidents està relacionat amb la ingesta de begudes alcohòliques, és molt possible que aquests controls facilitin la reducció de la sinistralitat.)

Les accions escollides han de ser idònies per assolir l'objectiu, hi ha d'haver una relació causa-efecte. Per això cal plantejar-se si, en el cas que l'acció en qüestió es dugui a terme correctament, i sense que es modifiquin les circumstàncies externes, s'afavoreix l'assoliment de l'objectiu.

Objectiu específic	Accions
<p>Disminuir un 20% l'accidentalitat en els accessos a les escoles.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Incrementar les patrulles policials a l'entrada i sortida dels centres escolars. (Si l'estadística d'accidents de trànsit en els accessos dels centres escolars fos insignificant, aquesta acció no tindria repercussió en una reducció de la sinistralitat, tot i que pogués ser molt ben rebuda pels pares dels alumnes dels centres i que, en abstracte, podria contribuir al manteniment de la seguretat viària a la zona. Però no estaria incidint en l'assoliment de l'objectiu.)
<p>Disminuir un 50% els robatoris a l'interior de domicili en els blocs de pisos de determinades zones de la ciutat durant l'horari laboral i els caps de setmana.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Incrementar les patrulles a peu al municipi. • Informar els veïns sobre les mesures de seguretat a prendre quan abandonen el domicili, tant individualment com en grup (instruments de vigilància de les zones d'accés i les comunes). • Incrementar les patrulles a les zones afectades en horari diürn i els caps de setmana, establint si cal mecanismes electrònics de vigilància passiva dels espais públics de la zona. • Promoure l'augment de la pena aplicable a aquest tipus de delictes. (La primera acció difícilment tindria incidència en la reducció del delicte. La darrera representaria esforços considerables i és molt dubtós que tingués incidència en la conducta dels delinqüents. Les altres dues opcions són les que podrien tenir un efecte més immediat.)

Hi ha tres qüestions a tenir en compte a l'hora de dissenyar les accions:

- Que es tracti d'una actuació, amb actors, mitjans i terminis per a la seva realització, i no d'un objectiu, d'una fita a assolir.
- Que la seva realització contribueixi efectivament a assolir l'objectiu.
- Que existeixen els recursos per dur-les a terme.

Finalment, de cara a ordenar les accions, tant pels actors que en són responsables com pel seu objecte material, és aconsellable agrupar-les en àrees com "policia", "protecció civil", "trànsit", "convivència i civisme" i, en general, els que s'han assenyalat a l'inici d'aquesta guia com a integrants de la matèria seguretat, ja que facilita i ordena molt el seguiment de la seva gestió. Si, en establir els objectius marc, s'ha optat per posar-ne un per a cadascun dels àmbits materials a què afecta el pla, aquesta ordenació ja s'haurà marcat prèviament.

5. Seguiment i avaluació del pla local de seguretat

El seguiment i l'avaluació dels plans consisteix en la recollida sistemàtica d'informació sobre l'execució de les actuacions i l'assoliment dels objectius que s'hi preveuen. Per tal de garantir-ne l'efectivitat material, els plans locals de seguretat han d'establir mecanismes per al seu seguiment i la seva avaluació, les persones que en són responsables i els indicadors per dur-los a terme.

Aspectes a tenir en compte en el seguiment i l'avaluació del pla:

- La determinació de la unitat responsable del pla
- L'objecte del seguiment i l'avaluació
- Indicadors de referència
- Detecció de possibles disfuncions

5.1 Responsable del seguiment i l'avaluació del pla

El pla ha de preveure i explicitar quina és la unitat responsable de fer-ne el seguiment i avaluar-lo. Tant el coordinador com els responsables dels diferents àmbits del pla, de forma natural, en l'exercici de les seves tasques, fan un seguiment de l'execució de les accions i de l'evolució dels problemes de seguretat. Per això, la responsabilitat de fer el seguiment i l'avaluació podria recaure en l'equip format pel coordinador i la comissió de treball del pla.

D'altra banda, en la mesura que sigui possible, es pot valorar la utilitat de comptar amb col·laboració externa per a aquesta tasca (sobretot en l'avaluació final), que aportés una visió no condicionada.

És convenient que al final de cada any de vigència del pla es faci un informe d'avaluació de l'estat d'execució i compliment del pla que sigui presentat a l'alcalde o alcaldessa i a la junta local de seguretat. Aquests informes intermedis haurien de contenir:

- L'estat d'aplicació de les mesures previstes. És a dir, si les mesures s'han dut a terme o no i les incidències que s'han produït.
- Comprovació de si les mesures aplicades assoleixen els objectius previstos.
- Proposta de correccions a les mesures previstes, en el cas que s'evidenciï l'existència de variacions constatables en la realitat municipal.
- Proposta de nous instruments que contribueixin a la millora de l'avaluació de les accions realitzades.

En tot cas, la persona o el grup responsable del seguiment del pla, si al marge dels informes anuals detectés en algun moment alguna circumstància que afectés greument l'execució del pla, hauria de posar-ho immediatament en coneixement de l'alcalde o alcaldessa i proposar les mesures correctores. Amb aquesta finalitat és recomanable habilitar mòduls o quadres de seguiment en els sistemes d'informació amb què habitualment es treballa, que facilitin la identificació de l'estat d'execució del pla en terminis inferiors a l'any.

La constatació de desviacions i dificultats en l'execució del pla porta a cercar mesures alternatives per superar-les. És a dir, un seguiment estricte del pla i la identificació de les seves mancances és d'un gran ajut de cara a l'èxit del pla, no un entrebanc que cal evitar.

5.2 L'objecte del seguiment i l'avaluació

L'eficàcia del pla depèn tant de l'execució de les accions programades com de l'adequació d'aquestes per assolir els objectius plantejats. Per això, per conèixer la influència del pla en la seguretat del municipi, cal fer, en primer lloc, un seguiment de l'execució de les accions i, en segon lloc, una avaluació sobre la consecució dels objectius proposats a través de l'impacte en les problemàtiques que tractaven d'abordar.

Per conèixer l'eficàcia del pla i millorar-ne els dèficits eventuais cal:

- Fer un seguiment de l'execució de les accions
- Avaluar l'assoliment dels objectius específics

Les accions

El primer que cal fer és saber si les accions previstes en el pla s'han dut a terme i fins a quin punt. És a dir, si s'han executat en la seva totalitat, en els termes previstos en el pla, si s'han modificat les previsions, etc. No ha de ser una operació difícil, ja que els actors públics de seguretat (policia, bombers) acostumen a portar registres regulars de les seves activitats. És important recórrer sempre a aquests registres rigorosos, automatitzats, objectius, transparents, acceptats com a referents.

És important identificar les incidències i deixar-ne constància: no s'han dut a terme accions, s'han modificat, se n'hi han afegit d'altres, etc., així com els motius d'aquestes alteracions.

Un cop comprovat si les accions s'han dut a terme i, si escau, amb quines incidències, no es té encara prou informació per saber fins a quin punt el pla ha estat útil o no per a la seguretat de la ciutat.

L'assoliment dels objectius específics

A l'hora d'avaluar l'execució d'un pla local de seguretat cal tenir en compte les raons per posar-lo en marxa. No són les accions per elles mateixes les que impulsen a aprovar el pla, sinó unes finalitats, uns objectius específics que cal assolir per tal de solucionar o apaivagar les dificultats detectades a la diagnosi inicial.

És a dir, el pla haurà estat més o menys útil en funció de si els objectius específics explicitats al pla s'han assolit o no. Per això que, s'ha insistit en la necessitat de quantificar els objectius específics en la mesura que sigui possible.

Cal saber si, per exemple, les denúncies per sorolls han disminuït un 15% o no (sense modificar les condicions per a la seva presentació), si les estrebades a la zona de vianants han disminuït un 10% o si el nombre de focs deguts a causes humanes s'ha reduït en un determinat percentatge o no.

Tot i haver dut a terme adequadament les accions previstes al pla, els objectius poden no haver-se assolit. Com que el que interessa és saber si s'han solucionat els problemes de seguretat detectats a l'inici del procés o no, un cop confirmada la realització de les accions, cal esbrinar si s'han assolit els objectius.

5.3 Detecció de disfuncions

Si un desenvolupament satisfactori de les accions no es correspongués, totalment o parcialment, amb l'assoliment dels objectius, s'haurien de revisar diversos punts:

- Si els objectius específics estaven ben definits i si les accions eren les adequades per assolir l'objectiu en qüestió.
- Si s'han produït canvis en l'entorn o en els paràmetres definits en la diagnosi que han afectat la situació en qüestió. Pot haver-hi casos en què els objectius específics estiguin ben definits, les accions previstes siguin adequades per assolir els objectius i no s'obtinguin els resultats esperats a causa d'esdeveniments o factors imprevistos. Els exemples poden ser múltiples: un tancament d'empreses sobtat (en un període curt de temps) pot incrementar la conflictivitat en matèria d'ordre públic, la instal·lació en el terme municipal veí d'un centre d'esbarjo de grans dimensions pot augmentar les infraccions i la sinistralitat en matèria de trànsit o alguns tipus de conductes incíviques. És a dir, cal identificar si s'han produït externalitats que hagin pogut tenir rellevància en la seguretat de la ciutat en el període de vigència del pla. En tot cas, és imprescindible fer aquesta reflexió en el cas que un compliment escrupolós de les accions no es correspongui amb un assoliment dels objectius.
- És convenient que el mateix pla prevegi uns marges d'oscil·lació acceptables dels valors amb què s'avalua l'assoliment dels objectius, tenint en compte altres experiències. Per exemple, quan es preveuen reduccions o augments de determinats ítems (queixes, denúncies o infraccions) en percentatges prou alts, una oscil·lació d'un 5% hauria de considerar-se acceptable.

5.4 Indicadors de referència

Tal com s'ha dit per a la diagnosi, a l'hora de cercar dades que confirmin o refutin l'assoliment dels objectius s'han d'utilitzar dades oficials, fiables i de fàcil accés. En tot cas, cal utilitzar les fonts següents:

- Les dades dels serveis de policia.
- Les dades dels serveis de bombers i d'emergències.
- Les dades de l'Enquesta de seguretat pública de Catalunya o d'altres relacionades directament amb el municipi. Aquestes dades serveixen tant per completar la informació sobre la taxa de criminalitat com per informar sobre la percepció de seguretat i l'opinió de la població en relació amb temes i serveis de seguretat.
- Les dades del Servei Català de Trànsit.

A més, tenint en compte el contingut de cada pla, s'han d'incloure dades provinents d'altres fonts per constatar l'acompliment tant de les accions com dels objectius.

5.5 El contingut de l'informe final

L'informe final ha de contenir:

- El nivell d'execució de les accions previstes en el pla. En els casos de no-execució o de modificació del contingut d'algunes accions caldrà incloure-hi les causes que ho van motivar.
- El nivell d'assoliment dels objectius específics. En aquest apartat caldria:
 - Relacionar l'acompliment dels objectius específics amb les accions. És a dir, veure si l'incompliment d'un objectiu específic és degut a la no-realització (la realització incompleta) de les accions o no.
 - Analitzar si s'han produït o no externalitats que hagin pogut afectar, en positiu o en negatiu, l'assoliment dels objectius.
 - Explicitar els indicadors utilitzats, així com la font de la qual procedeixen.
 - Recomanacions de cara a l'edició següent del pla local de seguretat.

Aquest informe s'ha de presentar a l'alcalde o alcaldessa i a la junta local de seguretat, que s'hi ha de pronunciar.

6. Annexos

Annex 3.1

L'elaboració, l'aprovació, el seguiment i l'avaluació del pla local de seguretat correspon a la junta local de seguretat (Llei 4/2003, art. 10.b).

- La junta local de seguretat:
 - Elabora i aprova el pla local de seguretat.
 - Anualment elabora un informe de seguiment i avaluació.
- El pla local de seguretat i els informes d'avaluació i seguiment es trameten:
 - Al Ple de l'Ajuntament perquè en tingui coneixement.
 - Al conseller/a d'Interior perquè en doni trasllat als òrgans superiors de coordinació i participació.

Annex 3.2

Marc legislatiu aplicable¹⁶

- Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya
- Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya
- Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya
- Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat — Mossos d'Esquadra
- Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya
- Llei 14/1997, de 24 de desembre, de creació del Servei Català de Trànsit
- Llei 9/2007, de 30 de juliol, del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades 112
- Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya
- Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives

En relació amb la seguretat, a Catalunya són d'aplicació les lleis estatals que regulen els drets fonamentals, la seguretat privada i alguns aspectes de la seguretat ciutadana i l'ordre públic, entre les quals destaquen les següents:

- Llei orgànica 9/1983, de 15 de juliol, reguladora del dret de reunió
- Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana
- Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat
- Llei 5/2014, de 4 d'abril, de seguretat privada

16. Aquestes lleis es poden consultar, en versió electrònica, a les pàgines web del Butlletí Oficial de l'Estat (www.boe.es) i del Portal Jurídic de Catalunya (<http://www20.gencat.cat/portal/site/portaljuridic/menuitem>).

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior